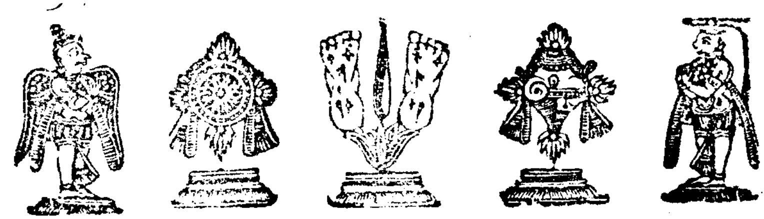

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்த்திதபுரம் அல்லது ஸ்ரீ நிவாஸபுரம் என்னும்

ஸ்ரீ திருநின்றவூர் மஹாத்ம்யம்

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணம் க்ஷேத்திர காண்டம்

கஎ-கஅ-ககூ-அத்த்யாயங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுவது

மேற்படி திவ்ய தேசத்தில் பஹுகாலமாக ஸேவிக்கப்பட்டு வருகிற

பூர்வர்களது மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநத்துடன் கூடியது

இது

பெரிய கோயில் கேள்வி அப்பன் கோவிந்த ராமாநுஜ
பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி நியமநத்தால்

பண்டித ஸ்ரீ. கு அநந்தாசார்ய ஸ்வாமியினால்
பாடாந்தராதிப்ரதர்சநத்துடன் பரிசோதிக்கப்பட்டது.

முதல் பதிப்பு

1930 சுக்கில ௵
ரெஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்

ஸ்ரீ:

பாராவார நாகே ஸ்ரீநிவாஸவாஸரோஹாத்ரௌ

ஸ்ரீ ஹஸ்திதபுரம் அல்லது ஸ்ரீநிவாஸபுரம் என்னும்

ஸ்ரீ திருநின்றவூர் மாஹாத்ம்யம்

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணம் க்ஷேத்ர காண்டம்

கள-கஅ-ககூ-அத்த்யாயங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுவது

மேற்படி திவ்யதேசத்தில் பஹுகாலமாக ஸேவிக்கப்பட்டுவருகிற

பூர்வர்களது மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநத்துடன் கூடியது

இது

ஸ்ரீமத்வேதமார்க்கப்ரதிஷ்டாபநாசார்யோபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகராய்

ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யராய்

திருமலை திருப்பதி திருநின்றவூர் தேவஸ்தாநங்களின் தர்மகர்த்தாவாய்

முதல்தீர்த்தம்அத்த்யாபகம்முதலான(மிராசு)மர்யாதாதிகளையுடையரான

பெரியகோயில் கேள்வி அப்பன் கோவிந்த ராமாநுஜ

பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி நியமநத்தால்

திருமலைஅநந்தாண்பிள்ளைகுணகாம்பாக்கம்சடகோபாசார்யஸ்வாமிகுமாரரும்

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணாதிகட்கு ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிட வ்யாக்யாந காரருமான

பண்டித ஸ்ரீ. கு. அநந்தாசார்யஸ்வாமியினுல்

பாடாந்தராதிப்ரதர்சநத்துடன் பரிசோதிக்கப்பட்டு

முதல்பதிப்பு

ஷை திருநின்றவூர்தேவஸ்தாநத்தில்ஷை ஜீயர்ஸ்வாமிக்குப்ரதிநிதியான

முசர்பாக்கம் கடாம்பி வேதம் ரகுநாதாசார்யஸ்வாமியினுல்

சென்னை ஸ்ரீ ஆதிமூலம்அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது

1929 விபவவர்ஷம்

ரெஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்

விலை 0—௪—0

177694

உபோத்காதம்.

பகவத்குணாநுபவநிஷ்டாகரிஷ்டர்களான பாகவதசிகாமணி[illegible] ஸ்ரீயப்பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸகலகல்யாண குணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன் "ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே" [illegible]கருணைக்கடல் கரைகடக்க தத்த்வவித்தமர்களான ரிஷிகளையும் மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களையும் இந்தவுலகிருள்நீங்க வவதரிப்பித்தான். அத்தகைய ப்ரபாவம்பொருந்திய ரிஷிகளாலும் ஆழ்வார்களாலும் மங்களாசாஸநம்செய்யப்பெற்ற அமுதம்பொதியின்சுவையான வித்திருநின்றவூர் எம்பெருமானான ஸ்ரீபத்தராவியின் கல்யாணகுணங்களைப் பரக்கப் ப்ரதிபாதிப்பதான ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணாந்தர்க்கதமான வித் திருநின்றவூர் மாஹாத்ம்யம் ப்ராசீநமணிப்ரவாளவ்யாக்யாநத்துடன் ஹஸ்தலிகிதபுஸ்தகத்தில் மேற்படி ஸந்நிதியில் பஹுகாலமாய் ஸேவிக்கப்பட்டு ஸ்ரீபத்தராவிப்பெருமாளால் ஸ்ரீபல்லவோத்ஸவத்தில் திருச்செவி சாத்தப்பட்டுவருகிறது.

அதை யாவரும் அநாயாஸமாய் ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு அடியேன் யதாமதி பாடாந்தராதி ப்ரதர்சநாதிகளுடன் பரிசோதித்தேன். மேலே ப்ராசீந மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்தில் இம்மாஹாத்ம்யத்தின் பெருமை விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்படுவதனால் அடியேன் விஸ்தரேண வரையாது விட்டனன்.

"பூயிஷ்ட்டாம் தே நம உக்திம் விதேம; ஸ்தவப்ரிய:; சீர்ப்பிர்த் திஷணமைடயந்; பல்லாண்டு கூறுதுமே; அமரர் தொழப்படுவானை-அலற்றுவதே கருமமே" இத்யாதிச்ருத்யாதிப்படியே எந்தையாய் என் வணங்கப்படுவானாகிற சீலவத்தையையுடையனாய் யாவர்க்கும் அருள்தரும்தவமாய் இம்மையாய் மறுமைக்கு மருந்தாய்ப் பால்மதியாய்க் கரும்பாய்க் கனியாய்ப் ப்ரத்யக்ஷத்தில்தோன்றும் நம் பத்தராவிப்பெருமாளை விசதமாய்ப் ப்ரதிபாதிப்பதான மாஹாத்ம்யரூப ஸ்தோத்ரமே நம்போல்வார்க்கு உஜ்ஜீவகமாகையால் யாவரும் இதை ஸேவித்துக் க்ருதார்த்தர்களாவர்களென்று நம்பியிருக்கிறேன்.

இதில் அடியேனது கண்ணேக்கக் குறைவினால் குற்றமேதேனுமிருப்பினும் கற்றவர்கள் இதன் விஷய கௌரவத்தையே மேலாகக் கொள்வார்களாக.

இங்ஙனம் பாகவத பாதபத்மச்சாயோபஜீவி

ஸ்ரீ. கு. அநந்தன்.

க்ருதஜ்ஞதாவாதம்.

முக்யமாய் சென்னை பப்பிசேட்டி ராகவய்யசெட்டி சார்டியார் ஏதந் மாஹாத்ம்ய முத்ரணத்திற்கு த்ரவ்ய ஸாஹாய்யம் செய்ததற்காகவும், காஞ்சீபுரம் பண்டித ஸ்ரீ. தி. அநந்தாசார்யஸ்வாமி அநந்யப்ரயோஜநமாகப் பரிச்ரமப்பட்டுப் பரிசோதித்ததற்காகவும் அடியேன் மிகவும் நன்றியுடையவனாயிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம் ஸாதுஜநவிதேயன்

மு. வே. ரகுநாதன்.

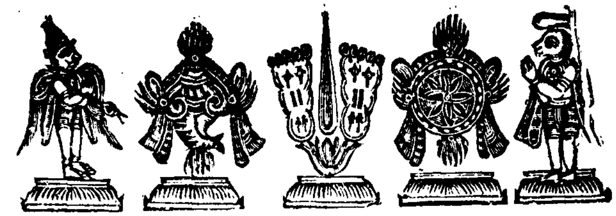

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ ஸுதவல்லீஸமேத ஸ்ரீபக்தவத்ஸலஸ்வாமிநே நம:.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராண க்ஷேத்ரகாண்டாந்தர்கதம்

ஸ்ரீ ஸ்திதபுராபரநாமகே ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யம்.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராண க்ஷேத்ரகாண்டாந்தர்க்கதமும் ஸ்ரீஸ்த்திதபுரம் அல்லது ஸ்ரீநிவாஸபுரம் என்றபேருற்றதுமான

ஸ்ரீ திருநின்றவூர் மாஹாத்ம்யம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரிய:பதியாய், அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநனாய், ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய், [illegible] ஸர்வேச்வரன் "பரமே வ்யோமந்" என்றும், "வைகுண்டே து பரே லோகே" என்றும், "வைகுந்தமாநகர்" என்றும் சொல்லுகிற பரமபதத்தில் "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" என்றும், "ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந:, உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம்" என்றும், "உடனமர் காதல்மகளிர் திருமகள் மண்மகள் ஆயர்மடமகள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபூமிநீளாஸமேதனாய்க்கொண்டு, "வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல" என்றும், "பொங்கோதம்சூழ்ந்த" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபய விபூதிக்கும் நிர்வாஹகனாய், "யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்றும், "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" என்றும், "அயர்வறுமமரர்கள்" என்றும் சொல்லுகிற அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யஸூரிகளாலும், [illegible] நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி, ஸ ஸ்வராட் பவதி, [illegible] ஸாயுஜ்யம் கதா:" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிற முக்தர்களாலும், "நிஷேவ்யமாணம் ஸசிவைர்யதோசிதம்" என்று சொல்லுகிறபடியே பரிசர்யமாண[illegible]னாய்க்கொண்டு, "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம, ரஸோவை ஸ:" இத்யாதிப்படியே தானும் நிரதிசயாநந்த நிர்பரனாய், "ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி" என்று நித்யமுக்தர்களையும் ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு போராநிற்க, "இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும்

‘‘யஸ்யாஷி’’ என்றும், ‘‘ஷகஸோதி’’ என்றும், ‘‘ஷாஸஷிதா: ஷதஸ்வேடி’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரவாயிகஷாஸ்த்தையுடையரா்கையால் நம்மை ஸநாஸவித்து ஸநாஸவஜநிதவ்ருத்திகாரிதாஶேஷாவஷ்டாவிதாஶேஷஶேஷசேதநதிரவைநித்யநிரவத்யநிரதிஶயாநந்தவைகெருஸ்யமாகிற ஸோஸத்தைப் பெற்றுவாழ்கைக்கு யோக்யதையுண்டாயிருக்க ‘‘ஸநாதிரோயயா ஸாவ்ருத:’’ என்றும், ‘‘ஸவிதவிஶேஷிதாநு’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸதைத்யிழந்து ஸவித்ராயராய் ஹோமஶோகஶஸநாய் இறகொடிந்த பக்ஷிதாஸ்யராயிருப்பதே!’’ என்று அங்குத்தை ஸநாஸவம் உண்டது உருக்காட்டாதே, ‘‘ஸ வனகாகீ நரஜேத’’ என்கிறபடியே போரநொந்து, ‘‘தஷிஷம் ஸவஸ்வேஸ்ஜத, நாஶவம் வஹிதாநாழ்’’ என்றும், ‘‘பல்லுயிர்க்கு யாக்கை கொடுத்தளித்த’’ என்றும், ‘‘கரணகளேபரைவஷடயிதாம் ஷயஶாநஶநா:’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே வரஷயாஷவாய்க்கொண்டு ஸவதாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்ரதாநத்தைப் பண்ண, அதைக்கொண்டு ‘‘விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்। வூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்ம ஹஸ்தவாதாதிஸம்யுதா’’ என்றும், ‘‘மாயவன் றன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶஷவிஷயத்தில் உறுப்பாக்காதே ஸஶித்தைத் தெறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவின்வாலைத்தெறிப்பார்போலே ‘‘ஆக்கையின் வழி யுழல்வேன்’’ என்று ஶஷாதிவிஷயத்திற்கு உறுப்பாக்கி ஸநயப்படுகிறபடியைக் கண்டு, திரும்பவும் அவர்களை விடமாட்டாதே, ‘‘ஹதம் தஷஸதீ வ விவேகஶீஶோஶநம் ஷுதீவிவ காருணிகோ ஷஷாதி’’ என்கிறபடியே ஸஜ்ஞாநமாகிற இருள்நீங்குகைக்கும் நல்லதும் தீயதும்விவேகிக்கைக்குமாக வேதஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ண, அந்தவேதம்தான் ஷாஷயாத்மகமாய் அதில் வதவஸாஷம் ஸஶப்ருதிவாதகமாகையாலும் அதற்கு உபப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிகளும் ஶாஶாக்ஷாக்களாய் ஷஷவதேகஸாஷநாயிருக்கும் ஸயிகாரிகளுக்கு ‘‘ஸலாஶஜூ ஸாஶம் வ ஸாஶம் ஸாஶதஶம் த்யஜேஸ| ஹஜேத்ராதஶம் ஶாஸ்ஸம் ஶ்ருதாகர ஷவாஶ்ருதழ்’’ என்கிற

படியே ஸஷஸாஶமாய் உபாதேயமல்லாமையாலே இனி உத்தரஷாமம்தான் ஸ்ருஹஸ்ஶவைதஷணப்ருதிவாதகமாயிருந்ததேயாகிலும் ஸதிஷஹநாயமாய்க்கொண்டு ஸவவேதாந்தப்ருத்யாதிந்யாய ஸாவேக்ஷதயா ஸம்ஶயவிவயயமற ஸயப்ருத்யயகமல்லாமையாலே உபப்ரும்ஹணஸாவேக்ஷமாய் ‘‘இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத், பிபேத்யல்பஶ்ருதாத்வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி’’ என்றும், ‘‘ஷூதெள வேதா: புராணம் ஸ்ம்ருதிரூபகரே ஸதிஹாசெளஸ் புராணெள’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதிஹாஸபுராணங்களாலே அதின் ஸயம் அறுதியிடவேண்டுமாகையாலே அவற்றில் ‘‘ஸங்கீர்ணாஸ்ஸாத்விகா ஶ்வ ராஜஸாஸ்தாஸா: ஸ்ம்ருதா:। கல்பாஶ்சதுவிதயா: ப்ரோக்தா: ப்ரஹ்மணோ திவஸாஶ்சதே॥ யஸ்மிந் கல்பே து யத் ப்ரோக்தம் புராணம் ப்ரஹ்மணா புரா। தஸ்ய தஸ்ய து மாஹாத்ம்யம் தத்ஸ்வரூபேண வர்ணயதே॥ அக்நேஶ்ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே। ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யமதிகம் ப்ரஹ்மணோ விது:॥ ஸங்கீர்ணேஷு ஸரஸ்வத்யா: பித்ருணாம் ச நிகத்யதே। ஸாத்விகேஷு து கல்பேஷு மாஹாத்ம்யமதிகம் ஹரே:॥ தேஷ்வேவ யோகஸம்ஸித்தா: கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம்॥’’ என்று மாத்ஸ்யபுராணத்தில் த்ரிவியமாகப் பிரிக்கப்பட்ட புராணங்களில் வேதவிருத்தங்களான ராஜஸதாமஸங்களையொழிய ஶ்ருத்யவிருத்தங்களாய் ஸம்ப்ரதீதஸாத்விகங்களான ப்ராஹ்ம - பாத்ம - வைஷ்ணவ - நாரதீய - பாகவத - காருடீய - வாராஹ - வாமந - மாத்ஸ்ய - கூர்ம - நாரஸிம்ஹாதிகளாலே அறுதியிடுமிடத்தில் ‘‘ப்ரஹ்மணைவ து வேதாநாம் புராணாநாம் *ப்ருவக்த்ருக:’’ என்றும், ‘‘ப்ராஹ்மம் து ப்ரஹ்மணா ப்ரோக்தம் பாத்மம் தேநைவ ஶோபநம்’’ என்றும், ஸகலவேதபுராணப்ரவக்த்ருகக்கு நபுஸிஸ்ருஷ்டப்ரோக்தமாகையாலும், ‘‘தவ:ஸ்வாத்யாயநிரதம் தவஸீ வாக்விதாம் வரம்’’ என்றும், ‘‘ஶஹஷேஷ்க்வம் ஸஶயேஷ்ரஷவிஜ்ஞாதவ்யம் நரம்’’ என்றும் வால்மீகிபகவானாலே கொண்டாடப்பட்டவனாய், ‘‘நாரதோ நாமயந்தி நந்ஜ்ஞாநஜம்

* ‘‘ப்ருதஶம்கஃ’’ இதி பாடபேதஃ.

தம:" என்று நாரதீயபுராணத்தில் "நார" என்று நரஸம்பந்தியான அஜ்ஞாநத்தைக் கண்டிக்கிறவனாகையாலேயும் "நாரதீதி நர: ப்ரோக்த: பரமாத்மா ஸநாதந:" என்று மஹாபாரதத்தில் சொல்லுகிறபடியே பரமாத்மோபதேஷ்டாவாகையாலேயும் அந்த நாரதனென்ற ஏற்றத்தையுடையனாய், "சேமமுடை நாரதனார் சென்றுசென்று துதித்திறைஞ்சக் கிடந்தான்கோயில்" என்கிற அருளிச்செயல்படியே அர்ச்சாவதார ப்ரவணனான நாரதபகவான் வக்தாவாகப் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும் ப்ரஹ்மாண்டபுராணமே மிகவும் உபஜீவ்யமாய், அதிலும் பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிப்ரதிபாதகங்களான காண்டங்களையொழிய "பூர்ணம் பூர்ணகுணை: பூர்ணம், ஸாரம் ப்ரதிமம், கனிவார்வீட்டின்பமே" என்றும், "அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்றும் ஸகலகல்யாணகுணபூர்ணமாய், ஸுலபமாய், ஸ்நேஹஸாரமாய், ஸர்வாபராதஸஹமாய், ஸ்ரீபாதர்சநமான அர்ச்சாவதாரத்தின் விஷயமான க்ஷேத்ரகாண்டமே "அச்சுவைபெறினும் வேண்டேன்" என்றும், "என்னமுதினைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்றும், "பதியே பரவித் தொழும் தொண்டர்தமக்குக் கதியே" என்றும், "கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சி பேர்மல்லையென்று மண்டினார்" என்றும் சொல்லப்படுகிற அர்ச்சாவதாரதத்வதாத்பர்யப்ரவணரான பரஸத்வநிஷ்டர்க்கு மிகவும் உபஜீவ்யமாகக் கடவது. அதில் கோயில்தொடக்கமாகத் திருமழிசையளவும் (அவர்?) அவ்வவதிவ்யதேசங்களுடையவும் அந்தஎம்பெருமான்களுடையவும் வைபவம் பலஅத்யாயங்களாலே சொல்லி நின்றது கீழ். இனி "நின்றவூர் நித்திலத்தை" என்றும், "பத்தராவியை நித்திலத் தொத்தினை" என்றும் ஆழ்வார் பலவிடங்களிலும் அநுபவித்த பத்தராவியினுடையவும், தத்வதாத்பர்யமான திருநின்றவூரினுடையவும் வைபவமும் சிலஅத்யாயங்களாலே சொல்லுகிறது.

க்ரந்தாரம்பம்.

அத ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே ஸப்ததசோऽத்யாய:.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய:.

ஸ்ரீநாரத உவாச.

* ஸ்ரீமந்மஹீஸாரபுரீமாஹாத்ம்யம் கதிதம் தவ ।
ஸ்ரீநிவாஸபுரஸ்யாத்ய மாஹாத்ம்யம் கதயாம்யஹம் ॥ க

అథ శ్రీ బ్రహ్మాణ్డపురాణే క్షేత్రకాణ్డే
భృగునారదసంవాదే సప్తదశాధ్యాయః.
శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ప్రథమాధ్యాయః.

శ్రీనారద ఉవాచ.

* శ్రీమన్మహీసారపురీమాహాత్మ్యం కథితం తవ ।
శ్రీనివాసపురస్యాద్య మాహాత్మ్యం కథయామ్యహమ్ ॥ ౧

இனி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரதஸம்வாதத்தில் பதினேழாவது அத்யாயம்.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் முதல் அத்யாயம்.

ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னான்.

(வ்ருத்தத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு வக்ஷ்யமாணார்த்தஸங்க்ரஹம் பண்ணவேண்டும்கணக்கிலே ஸ்ரீநாரதபகவான் ச்ரோதாவான ப்ருகுமஹர்ஷியைப் பார்த்து) "உலகுதன்னை வைத்தெடுத்த பக்கம் வலித்து" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸகலக்ஷேத்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு மிகவும்பெருமையையுடைய திருமழிசையின் வைபவம் சொன்னேன்; இனி திருநின்றவூரினுடைய வைபவம் சொல்லுகிறேன் கேளாய்" (என்கிறான்). க

* "மஹீஸாரபுரஸ்யைதத்" இதி பாடபேத:.
* మహీసారపురస్యైతత్’’ ఇతి పాఠభేదః.

ஸ்ரீப்ருகுருவாச.

* அஹோ மஹீஸாரபுரீ மஹத்யேஷா மஹாமுநே।
புந:புநர்வ்யநக்தி மே யதத்ய பகவத்கதாம்॥
பகவம்ஸ்த்வந்முகாம்போஜாச்ச்யுதம் ஹரிகதாம்ருதம்।
பிபதோ நாஸ்தி மே த்ருப்திஸ்தஸ்மாதாசக்ஷ்வ ஸர்வஶ:॥ ௪

శ్రీభృగురువాచ.

* అహో మహీసారపురీ మహత్యేషా మహామునే ।
పునఃపునర్వ్యనక్తి మే యదద్య భగవత్కథామ్ ॥
భగవం స్త్వన్ముఖాంభోజాచ్చ్యుతం హరికథామృతమ్ ।
పిబతో నాస్తి మే తృప్తి స్తస్మాదాచక్ష్వ సర్వశః॥ 3

ஸ்ரீப்ருகு சொன்னான்.

"நாரதரே! இப்போது நீர்சொன்ன திருமழிசையின் மாஹாத்ம்யத்தைக் கேட்டு எனக்கு மிகவும் விஸ்மயமுண்டாயிற்று; உம்முடைய முகபத்மத்தினின்றும் பெருகுகிற பகவத்கதையாகிற தேனைப் பானம்பண்ணியும் எனக்குப் பர்யாப்தி பிறக்கவில்லை; மேன்மேலும் பகவத்கதைகளை அடங்கச் சொல்லக்கடவீர். ௪

ஸ்ரீநிவாஸபுரம் ஹ்யேதத் பூதலே குத்ர வர்ததே।
ஸ்ரீநிவாஸபுராக்யாநம் தஸ்யாஸீத் கேந ஹேதுநா॥
கீத்ருஶம் சாஸ்ய மாஹாத்ம்யம் கிம் தீர்த்தம் தத்ர வித்யதே।
கிந்நாமா பகவாம்ஸ்தத்ர கதயைததஶேஷத:॥ ௫

శ్రీనివాసపురం హ్యేతద్ భూతలే కుత్ర వర్తతే।
శ్రీనివాసపురాఖ్యానం తస్యాసీత్ కేన హేతునా ॥
కీదృశం చాస్య మాహాత్మ్యం కిం తీర్థం తత్ర విద్యతే ।
కింనామా భగవాం స్తత్ర కథయైతదశేషతః ॥ ౫

(அந்த ப்ருகுமஹர்ஷிதானே பின்னையும்) "நாரதரே! நீர் சொல்லப்போகிற திருநின்றவூராகிற திவ்யதேஶம் (இந்த) பூமிக்குள்ளே எங்கு இருக்கிறது? அதற்கு ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமென்று திருநாமம் வருகைக்கு நிதாநமென்? அதினுடைய மாஹாத்ம்யம்தான் எப்படிப்பட்டது? அவ்விடத்தில் தீர்த்தம்தான் எது? அங்குறை எம்பெருமானுடைய திருநாமம்தானென்? இது அடங்கச்சொல்லிக்காணீர்" (என்கிறான்.) ௫

---

* "அஹோ மஹீஸாரபுரம் மஹாதேஶந்மஹாமுநே" இதி பாடபேத:.

* "అహోమహీసారపురంమహాదేశన్మహామునే" ఇతిపాఠభేదః.

ஸ்ரீநாரத உவாச.

யத்ப்ருஷ்டோஹம் த்வயா ப்ரஹ்மந் ஸ்ரீநிவாஸபுரம் ப்ரதி।
ஸர்வம் தத் கதயாம்யத்ய ஸமாஹிதமநா: ஶ்ருணு॥ ௬

శ్రీనారద ఉవాచ.

యత్ పృష్టోఽహం త్వయా బ్రహ్మన్ శ్రీనివాసపురం ప్రతి ।
సర్వం తత్ కథయామ్యద్య సమాహితమనాః శృణు ॥ ౬

ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னான்.

நாரதபகவானும்), "வாரீர் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாபேக்ஷையுடைய ப்ருகுதேவ! நீர் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரவிஷயமாக ப்ரஶ்நம்பண்ணினதற்கெல்லாம் உத்தரம்சொல்லுகிறேன்; ஸாவதாநனாய்க் கேளீர். ௬

மஹீஸாரபுரஸ்யைஷா பஶ்சிமோத்தரபாகத:।
ஸ்ரீநிவாஸபுரீ பாதி பார்ஶ்வேந ஹ்யர்த்தயோஜநாத்॥ ௭

మహీసారపురస్యైషా పశ్చిమోత్తరభాగత ।
శ్రీనివాసపురీ భాతి పార్శ్వేన హ్యర్థయోజనాత్ ॥ ౭

அந்த ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமானது கீழ்ச் சொன்ன திருமழிசைக்கு அருகே வடமேற்கே அரையோஜனைத்தூரத்திலே விளங்காநின்றது. ௭

மாஹாத்ம்யம் வக்ஷ்யதே தத்ர ஸம்க்ஷேபேண மயா தவ।
ஸ்ரீநிவாஸபுராக்யாயா ஹேதும் பூர்வம் வதாம்யஹம்॥ ௮

మాహాత్మ్యం వక్ష్యతే తత్ర సంక్షేపేణ మయా తవ ।
శ్రీనివాసపురాఖ్యాయా హేతుం పూర్వం వదామ్యహమ్ ॥ ౮

திருநின்றவூரினுடைய வைபவம் மேலே சொல்லுகிறது; அதற்கு முந்தாமுன்னம் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமெனத் திருநாமம் வந்ததற்கு நிதாநம் சொல்லுகிறேன். ௮

நாராயணோ ஜகத்யோநி: ஸ்ருஷ்ட்வா லோகாநஶேஷத:।
க்ஷீராப்தௌ ஶ்ரீஸஹாயஶ்ச போகநித்ராமுபாகமத்॥
ததோ ப்ரணயகோபேந பத்யா நாதாநுயோஜித:।
நிஷேவிதா ஸாரஸ்வதிநிம்நகாந்த்யத: பரம் ஶ்ரியா॥

ஸாந்நித்யேந மஹாலக்ஷ்ம்யா: ஸா பபூவ புரீ ததா ।
ஸர்வாதிஶாயிஸௌந்தர்யா ஸர்வலோகாபிஹாரிணீ ॥
ஸர்வஸம்பத்ஸமுதிதா ஸர்வரத்நஸமுஜ்ஜ்வலா ।
ஸர்வர்துபுஷ்பிதோத்யாநா ஸர்வகாமஸம்ருத்திதா ॥
தத்ரைவ ஸுசிரம் காலம் தேவஸ்த்ரீபிர்நிஷேவிதா ।
லக்ஷ்மீர்தேவீ பகவதீ ரமணேந விநாऽவஸத் ॥
ஸா தத்ர துளஸீக்ஷேத்ரே புல்லபத்மவநாகுலே ।
த்யக்த்வா க்ஷீராம்புதிம் தேவீ விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரேऽவஸத் ॥
க்ஷீராம்புராஶேராகத்ய தத்ர ஶ்ரீர்ந்யவஸத் யத: ।
ஶ்ரீநிவாஸபுராபிக்யம் ததாஸீந்நகரம் தத: ॥
தத: பூர்வம் புரீ சைஷா நாம்நா பத்ரபுரீ முநே ।
ஶ்ரியோ தேவ்யா நிவாஸேந ஶ்ரீநிவாஸநகர்யபூத் ॥ கசு

నారాయణో జగద్యోనిః సృష్ట్వా లోకానశేషతః ।
క్షీరాంబుధౌ శ్రమవశాద్ యోగనిద్రాముపాగమత్ ॥
పత్న్యై ప్రణయకోపేన పద్మా దుగ్ధాంబుధేస్తతః ।
నిషేవితా సురస్త్రీభిర్దివ్యైస్తత్పురం శ్రితా ॥
సాన్నిధ్యేన మహాలక్ష్మ్యాః సా బభూవ పురీ తదా ।
సర్వాతిశాయిసౌన్దర్యా సర్వలోకాభిహారిణీ ॥
సర్వసంపత్సముదితా సర్వరత్నసముజ్జ్వలా ।
సర్వర్తుపుష్పితోద్యానా సర్వకామసమృద్ధితా ॥
తత్రైవ సుచిరం కాలం దేవస్త్రీభిర్నిషేవితా ।
లక్ష్మీర్దేవీ భగవతీ రమణేన వినాऽవసత్ ॥
సా తత్ర తులసీక్షేత్రే ఫుల్లపద్మవనాకులే ।
త్యక్త్వా క్షీరాంబుధిం దేవీ విష్ణోః ప్రీతికరేऽవసత్ ॥
క్షీరాంబురాశేరాగత్య తత్ర శ్రీర్న్యవసద్ యతః ।
శ్రీనివాసపురాభిఖ్యం తదాసీన్నగరం తతః ॥

తతః పూర్వం పురీ చైషా నామ్నా భద్రపురీ మునే ।
శ్రియో దేవ్యా నివాసేన శ్రీనివాసనగర్యభూత్ ॥ ౧౬

“ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்” இத்யாதி காரணவாக்யங்களில் ஜகத்காரணத்வேந ஓதப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் “ததிதம் ஸர்வமஸ்ருஜத” என்றும், “நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து அதனால் வந்த இளைப்பென்கிற வ்யாஜத்தாலே “பாற்கடல் பள்ளிகொண்டருளும் சீதன்” என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டித்த ஜகத்திற்கு ரக்ஷணசிந்தை பண்ணுகிற்க, பெரியபிராட்டியாரும் “அகலகில்லேனிறையும்” என்கிறபடியே இறையும் அகலகில்லாதவளாகையாலே ஸம்ஶ்லேஷரஸம் பெறாமல் ப்ரணயகோபமுண்டாய் “ப்ரஹ்மேஶாதிஸுரவ்ரஜஸ்ஸதயிதஸ்த்வத்தாஸதாஸீகண:” என்கிறபடியே தனக்குப் பரிசாரிகைகளான தேவஸ்த்ரீகளுடன் திருப்பாற்கடலினின்று புறப்பட்டு இந்த ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தே எழுந்தருள, இதுவும் அவளுடைய ஸாந்நித்யத்தாலே அழகுமிகுந்ததாய் ஸகலவைபவமாய் “செல்வத் திருக்கோளூர்” என்றும் “திருநின்றபக்கம் திறவிது” என்றும் “கொடிமதிள்கள் மாளிகைகோபுரங்கள் துற்றுமணிமண்டபங்கள்” என்கிறபடியே மாடமாளிகைகளால் ஸம்ருத்தமாய் சிறந்தசெல்வமாய் “படியிடைமாடத்தடியிடைத்தூணில் பதித்தபன்மணிகளின்ஒளியால்” என்கிறபடியே நாநாரத்நஸமுஜ்ஜ்வலமாய் ஸர்வகாலத்திலும் அந்தந்த ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பங்களோடு கூடின தோப்புக்களையுடைத்தாய் ஸர்வாபீஷ்டதாயநமாய்ப் ப்ரகாஶிக்க, பெரியபிராட்டியாரும் அவ்விடத்திலே “துளஸீகாநநம் யத்ர யத்ர பத்மவநாநி வா । வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி:” என்கிறபடியே தன்னுடைய பர்த்தாவுக்கு அபிமதமான பத்மவநத்தோடே கூடின துளஸீக்ஷேத்ரத்திலே தேவஸ்த்ரீகளாலே பரிசர்யமாணசரணாம்புஜையாய்க் கொண்டு தனக்குப் பர்த்தாவான பெருமானையும் தமப்பனாரான திருப்பாற்கடலையும் விட்டு பஹுகாலம் வாஸம்பண்ணுகையாலே மு

ன்பு "ஸத்ரவாஸீ" என்ற பேரையுடைத்தான இதற்கு இப்போது "ஶ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரம்" என்ற திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று. ௧௭

ததஃ க்ஷீராப்திஃ ஶ்ரீமாந் துஹிதுர்விரஹாக்ஷமஃ।
அந்விஷ்ய ஸர்வதோ லக்ஷ்மீம் ஆகதஸ்தத்புரம் மஹத்॥
த்ருஷ்ட்வா தத்ர ஶ்ரியம் ஸாக்ஷாத் க்ஷீரோதோ லோகமாதரம்।
த்ருஷ்டாऽஸி மத்பவித்ரேதி ஸர்வலோகேஷு விஶ்ருதா। ௧௮

తతః క్షీరాంబుధిః శ్రీమాన్ దుహితుర్విరహాక్షమః।
అన్విష్య సర్వతో లక్ష్మీమ్ ఆగతస్తత్పురం మహత్॥
దృష్ట్వా తత్ర శ్రియం సాక్షాత్ క్షీరోదో లోకమాతరమ్।
దృష్టాఽసి మత్పవిత్రేతి సర్వలోకేషు విశ్రుతా॥ ౧౮

பின்பு திருப்பாற்கடல் தன்திருமகளான பெரியபிராட்டியாரிடத்தில் மிகவும் ஸ்நேஹத்தையுடையவனாகையாலே அவளுடைய விஶ்லேஷவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாதே எங்கும் தேடிப்பார்த்தவிடத்தில் எங்கும் காணாமல் இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு வர, இங்குப் பெரியபிராட்டியாரைக் கண்டு உகந்து, "த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்" என்றும், "ஜகந்நாதாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வலோகத்திற்கும் மாதாவாயிருக்கச்செய்தேயும் தன்மகளென்கிற பருவத்தாலே "என்னைப்பெற்றவள்" என்று சொல்லி அவள்பாடே நின்றான். ஆகையாலே "என்னைப்பெற்ற தாயார்" என்று திருநாமம் எங்கும் ப்ரஸித்தமாயிற்று. ௧௮

த்ருஷ்ட்வா தேவீ ஸ்வபிதரம் உத்தாய ப்ரணிபத்ய ச।
ஸத்க்ருத்ய ச யதார்ஹேண தம் ஸந்தோஷம் பரமம் கதா॥
கஸ்யசித் த்வத காலஸ்ய தீரே க்ருத்வா ஶுபாஶ்ரமம்।
ந்யவஸத் தத்ர பத்மிந்யாம் ஸிந்துராஜஃ ஶ்ரியா ஸஹ॥
ததாப்ரப்ருதி ஸா லோகே ஶ்ருதா வருணபத்மிநீ। ௨௦

దృష్ట్వా దేవీ స్వపితరమ్ ఉత్థాయ ప్రణిపత్య చ।
సత్కృత్య చ యథార్హేణ తం సంతోషం పరమం గతా॥
కస్యచిత్ త్వథ కాలస్య తీరే కృత్వా శుభాశ్రమమ్।

న్యవసత్ తత్ర పద్మిన్యాం సింధురాజః శ్రియా సహ॥
తదాప్రభృతి సా లోకే శ్రుతా వరుణపద్మినీ। ౨౦

பின்பு பெரியபிராட்டியாரும் தமப்பனான ஸிந்துராஜனைக் கண்டு எழுந்திருந்து ஸேவித்து ஸத்கரிக்கும் க்ரமத்தாலே ஸத்கரித்து இதற்குமேலில்லையென்னும்படியான ஸந்தோஷத்தை யடைந்தாள். ஸிந்துராஜனும் அவ்விடத்தில் தாமரைப்பொய்கைக்கரையிலே, நல்லதோராஶ்ரமத்தைச் சமைத்துச் சிலநாள் பெரியபிராட்டியாரோடே கூட வஸித்தான். அது தொடங்கி அந்தப் பொய்கைக்கு "வருணபுஷ்கரிணீ" என்கிற திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்றுகாண். ௨௦

நாராயணோऽபி பகவாந் யோகநித்ராம் விஹாய ஸஃ॥
பார்ஶ்வே பத்மாமத்ருஷ்ட்வாऽத பராம் சிந்தாமுபாகமத்।
ஸர்வஜ்ஞோ பகவாந் விஷ்ணுஃ ஸாகரேண ஶ்ரியா ஸஹ॥
அத்ரஸ்திதாம் விதித்வா தாம் ஆகதோऽத்ரைவ தத்க்ஷணாத்। ௨௨

నారాయణోఽపి భగవాన్ యోగనిద్రాం విహాయ సః॥
పార్శ్వే పద్మామదృష్ట్వాఽథ పరాం చింతాముపాగమత్।
సర్వజ్ఞో భగవాన్ విష్ణుః సాగరేణ శ్రియా సహ॥
అత్రస్థితాం విదిత్వా తామ్ ఆగతోఽత్రైవ తత్క్షణాత్। ౨౨

அநந்தரம் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிற பகவானும் யோகநித்ரையை விட்டு அருகே கடாக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸிந்துராஜனோடு கூடப் பெரியபிராட்டியாரைக் காணாமையாலே மிகவும் வ்யாகுலாந்தஃகரணனாய் "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" என்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கேறப்பார்க்குமிடத்தில் அந்தப் பிராட்டியை இவ்விடத்தாளாக வறிந்து "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய" என்றும், "பித்தர் பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டிவிஷயத்திலுண்டான வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலே அப்போதே இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு எழுந்தருளினான். ௨௨

குமாரவேஷோ பகவாந் கோடிகந்தர்பரூபவாந் ॥
பூர்ணசந்த்ராநந: ஸ்ரீமாந் புண்டரீகவிலோசந: ।
குந்தப்ரஸூநதஶந: மந்தஸ்மிதமநோஹர: ॥
விஶுத்தகௌஶேயதரோ விஸ்மயாவஹவிக்ரஹ: ।
வீக்ஷ்யமாணோऽமரைஸ்தத்ர விஸ்மயோத்புல்லலோசநை: ॥
கோऽயமாயாதி மாயாவீ கோடிகந்தர்பஸுந்தர: ।
புரந்தரோ வா சந்த்ரோ வா புஷ்பேஷுர்வாऽதவா ரவி: ॥
ஏவம் பஹுப்ரகாரேண தத்ர தைஸ்தர்கிதோ ஜநை: ।
பத்மிநீம் தாம் ஸமாகத்ய பத்மஷண்டமநோஹராம் ॥
பத்மாமாலோக்ய தீரேऽஸௌ பரம் ஹர்ஷமுபாகமத் । ௨௭

కుమారవేషో భగవాన్ కోటికన్దర్పరూపవాన్ ॥
పూర్ణచన్ద్రాననః శ్రీమాన్ పుణ్డరీకవిలోచనః ।
కున్దప్రసూనదశనః మన్దస్మితమనోహరః ॥
విశుద్ధకౌశేయధరో విస్మయావహవిగ్రహః ।
వీక్ష్యమాణోఽమరైస్తత్ర విస్మయోత్ఫుల్లలోచనైః ॥
కోఽయమాయాతి మాయావీ కోటికన్దర్పసున్దరః ।
పురన్దరో వా చన్ద్రో వా పుష్పేషుర్వాఽథవా రవిః ॥
ఏవం బహుప్రకారేణ తత్ర తైస్తర్కితో జనైః ।
పద్మినీం తాం సమాగత్య పద్మషణ్డమనోహరామ్ ॥
పద్మామాలోక్య తీరేఽసౌ పరం హర్షముపాగమత్ । ౨౭

அந்த பகவானும் இங்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்தில் “யுவா குமார:” என்கிற பருவத்தையுடையனாய், ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதனாய், சந்த்ராநநனாய், புண்டரீகாக்ஷனாய், குருக்கத்திப்பூ போன்ற திருமுகத்தையுடையனாய், புன்முறுவல்செய்து கண்டார் நெஞ்சு* உருக்குமவனாய், வெண்பட்டுடையழகையுடையனாய், ஸகலாஶ்சர்யாவஹ திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாய், ஆஶ்சர்ய

* “இழுக்குமவனாய்” என்று பாடபேதம்.

ஸம்மிகுந்து மலர்ந்த கண்களையுடைய தேவதைகளாலே வைத்த கண் வாங்காதே பார்க்கப்படுமவனாய், அந்த க்ஷேத்ரவாஸிஜனங்களாலும் “வருகிறவன் யாரோ! ஆஶ்சர்யரூபதையைக்கொண்டு கண்களுக்கு மேன்மேலென ஆநந்தத்தை விளைக்கிறான்! இவன் இந்த்ரனோ! சந்த்ரனோ! மந்மதனோ! ஸூர்யனோ!” என்று பஹுப்ரகாரமாக விகல்பிக்கப்படுமவனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளி ரமணீயமான அந்த புஷ்கரிணீதீரத்தில் பெரியபிராட்டியாரைக் கண்டு இதற்குமேலில்லையென்னும்படி ஸந்தோஷித்தான். ௨௭

ததாலோக்ய ஸமாயாந்தம் தர்கயாமாஸ ஸாகரா ॥
கோ வா ராஜகுமாரோऽயம் கோடிகந்தர்பரூபவாந் ।
கந்யாம் மமாऽயமாலோக்ய காமீ நூநமிஹாகத: ॥
ஸ ஏஷ பகவாநேவ ஸரஸீருஹலோசந: ।
கதமந்ய: புமாந் லோகே கந்யாம் காமயதே மம ॥
ஏவம் சிந்தயதஸ்தஸ்ய பகவாநம்புஜேக்ஷண: ।
ஸ்வரூபம் தர்ஶயம்ஸ்தஸ்யா: பாணிநா பாணிமஸ்ப்ருஶத் ॥
தமாலோக்ய பதிம் ப்ராப்தம் லக்ஷ்மீ: ப்ராணமிவாபரம் ।
பபூவ முதிதா தேவீ ஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே ॥ ௩௨

తమాలోక్య సమాయాన్తం తర్కయామాస సాగరః ॥
కో వా రాజకుమారోఽయం కోటికన్దర్పరూపవాన్ ।
కన్యాం మమాఽయమాలోక్య కామీ నూనమిహాగతః ॥
స ఏష భగవానేవ సరసీరుహలోచనః ।
కథమన్యః పుమాన్ లోకే కన్యాం కామయతే మమ ॥
ఏవం చిన్తయతస్తస్య భగవానమ్బుజేక్షణః ।
స్వరూపం దర్శయంస్తస్యాః పాణినా పాణిమస్పృశత్ ॥
తమాలోక్య పతిం ప్రాప్తం లక్ష్మీః ప్రాణమివాపరమ్ ।
బభూవ ముదితా దేవీ సుగాఢం పరిషస్వజే ॥ ౩౨

அந்தத்தீரத்தில் ஸிந்துராஜனும் ஸஹிதனாவாய்க்கொண்டு அந்தப் புருஷனைப் பார்த்து "காமகோடிஸுந்தரனான இந்த ராஜகுமாரன் யார்! என்மகளைப்பார்த்துக் காமுகனாய்க்கொண்டு இங்கே வருகிறானிவன் புண்டரீகாக்ஷனான ஸாக்ஷாத் பகவானாக வேணும்! வேறொரு புருஷன் என்மகளை ஸ்பர்சிப்படும்படி யெங்ஙனே!" என்று இப்படிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்குமளவில் அந்தப் புருஷனும் தன்னுடைய க்ஷீராப்திநாயகன்வேஷத்தைப் ப்ரகாசிப்பித்து "வள்ளிமருங்குலென்தன் மடமானைக் கைப்பற்றி" என்கிறபடியே தன்திருக்கையாலே பிராட்டி திருக்கையைப் பிடித்தருளினான். பிராட்டியும் அந்தப் புருஷனை, "நச ஸீதா த்வயா ஹீநா" என்று தனக்கு நாயகனாய் பஹிச்சரப்ராணனான பர்த்தா என்றறிந்து, "தம் த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்। பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே ஸத்தைபெற்று, ஸந்தோஷித்துப் புகுந்து அந்தப் புருஷனை பாணிக்ரஹணம் பண்ணினாள். ௧௨

கோடிஸூர்யப்ரதீகாசம் ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்।
திவ்யம் விமாநமாகத்ய தத்ருசே தத்ர தத்க்ஷணாத்॥
ஆவிவேச விமாநம் தத் அத்யர்காநலவிக்ரஹம்।
அவலம்ப்ய ச்ரியோ ஹஸ்தம் ஆச்ரிதாலம்பநோ ஹரி:॥
த்ருஷ்ட்வா விமாநமத்யஸ்தம் தேவம் பக்தாவலம்பநம்।
புந: புந: ப்ரணம்யைநம் துஷ்டாவ ஸரிதாம்பதி:॥ ௧௩

కోటిసూర్యప్రతీకాశం సర్వరత్నవిభూషితమ్ ।
దివ్యం విమానమాగత్య దదృశే తత్ర తత్క్షణాత్ ॥
ఆవివేశ విమానం తత్ అత్యర్కానలవిగ్రహమ్ ।
అవలమ్బ్య శ్రియో హస్తమ్ ఆశ్రితాలమ్బనో హరిః ॥
దృష్ట్వా విమానమధ్యస్థం దేవం భక్తావలమ్బనమ్ ।
పునఃపునః ప్రణమ్యైనం తుష్టావ సరితాంపతిః ॥ ౧౩

இப்படி பாணிக்ரஹணம் பண்ணின க்ஷணத்திலே ஒரு திவ்யவிமானமானது கோடிஸூர்யப்ரகாசமாய் ஸர்வரத்நமயமாய் லௌகிகமான வர்ணமும் இந்த ஸூர்யனும் மின்னினியென்னலாம்படியான வடிவை யுடைத்தாய் வந்துநேர்பட பகவானும் "கோலமலர்ப் பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பே" என்றும், "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்த்ரீவ்யாமோஹத்தாலே அவர்க்கு த்ருப்திதீர அந்த திவ்யவிமானத்தில் பிராட்டி திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு "நிலையார நின்றான்" என்கிறபடி எழுந்தருளியிருந்தான். ஸமுத்ரராஜனும் இப்படி விமானஸ்தனான பகவானை பக்திபாரவச்யத்தாலே "மெய்தழும்பத்தொழுது" என்கிறபடியே அடுத்தடுத்து ஸேவித்து "வாயாரவாழ்த்தி" என்கிறபடியே வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம்பெற ஸ்துதிக்கத் தொடங்கினான் (எங்ஙனேயென்னில்): ௧௩

ஸமுத்ரராஜக்ருதபகவத்ஸ்துதி:.

பத்மாகாந்த நமஸ்தேऽஸ்து பத்மநாபவிலோசந।
ஸ்ரீநிவாஸபராதீச ஸ்ரீநிவாஸ நமோऽஸ்து தே॥
நிஷ்களாய நமஸ்துப்யம் நிர்குணாயாऽஸ்து தே நம:।
நிஸ்ஸங்காய நமஸ்தேऽஸ்து நிஸ்லேபாய தே நம:॥
நமோ பக்தாஸவே துப்யம் நமோ பக்தாவலம்பிநே।
நமோ விபுதஸேவ்யாய நமஸ்தே ஸத்குணாப்தயே॥
நமஸ்தே லோகநாதாய நமஸ்தே லோகஹேதவே।
நமஸ்தே லோகரக்ஷித்ரே நமஸ்தே லோகஹாரிணே॥
நமஶ்சக்ரதராயாऽஸ்து நமஸ்தே சங்கதாயிநே।
நமஸ்தே தார்க்ஷ்யவாஹாய நமஸ்தே சேஷசாயிநே॥
நம: பராத்பரே துப்யம் நமஸ்தே ப்ரஹ்மரூபிணே।
வாசாமவிஷயே துப்யம் வரேண்யாய நமோ நம:॥ ௪௧

సముద్రరాజకృతభగవత్స్తుతి.

పద్మాకాన్త నమస్తేఽస్తు పద్మనాభవిలోచన ।
శ్రీనివాసపరాధీశ శ్రీనివాస నమోఽస్తు తే ।

ஸ்ரீபகவான் சொன்னான்.

வாராய்ஸமுத்ரராஜனே! உன்னுடைய ஸ்தோத்ரத்தாலே மிகவும் ஸந்துஷ்டனானேன்; உன் இஷ்டமான வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவாய்; நானுனக்கு அபீஷ்டமான வரத்தைத் தருகைக்காகவே இங்கு ஸந்நிஹிதனானேன் (என்று அருளிச்செய்தான்). ௪௩

ஸமுத்ர உவாச.

ப்ரஸந்நோऽஸி யதி ஸ்வாமிந் ப்ரார்த்திதார்த்தப்ரதோ ந்ருணாம்।
ஸ்ரீநிவாஸபுரேऽமுஷ்மிந் ஸ்ரியா ஸஹ வஸாநிஶம்॥ ௪௪

సముద్ర ఉవాచ.

ప్రసన్నోఽసి యది స్వామిన్ ప్రార్థితార్థప్రదో నృణామ్ ।
శ్రీనివాసపురేఽముష్మిన్ శ్రియా సహ వసాఽనిశమ్॥ ౪౪

ஸமுத்ரராஜன் சொன்னான்.

(ஸமுத்ரராஜனும் இப்படிப் ப்ரஸந்நனை பக்தவத்ஸலனைப்பார்த்து) தேவரீர் அடியேனிடத்தில் திருவுள்ளமுகந்தாகில் குணாகுண நிரூபணம் பண்ணாதே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதராய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியாரும் தேவரீரும் இந்த ஸ்ரீநிவாஸ க்ஷேத்ரத்தில் இந்த திவ்யவிமானத்திலே நித்யமாக எழுந்தருளியிருக்கக் கடவீர் (என்று ப்ரார்த்தித்தான்). ௪௪

ஸ்ரீபகவானுவாச.

அத்ரைவ நகரே நித்யம் ஸர்வகாமபலப்ரத:।
ஸ்ரீநிவாஸவிமானேऽஸ்மிந் வஸிஷ்யாமி ஸ்ரியா ஸஹ॥
பத்மினீ பவதஶ்சேயம் ப்ரார்த்திதார்த்தப்ரதாயினீ।
பாவனீ ஸர்வலோகானாம் பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய:॥
ஸ்ரீநிவாஸபுரேऽமுஷ்மிந் யே வஸந்தி நரா புவி।
தேஷாமபீஷ்டமகிலம் அஹம் தாஸ்யாம்யஸம்ஶய:॥
ஏவமுக்த்வா ஹரி: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரோதேந நிஷேவித:।
ஸ்ரீநிவாஸபுரே தஸ்மிந் அத்யாபி பரித்ருஶ்யதே॥
பத்மாந்வேஷீ ஸமாகத்ய தத்ரைவ பகவாந் ஹரி:।
அதிஷ்டத்யத: ப்ராஹு: லோகே ஸ்திதபுரம் ச தத்॥
ஏஷ நிஸ்தலவந்ந்ருணாம் கமநீயதயா ஹரி:।
நிஸ்தலேஶ இதி க்யாதோ பகவாந் பக்தவத்ஸல:॥

ஏவம் மஹாப்ரபாவா ஸா ஸ்ரீநிவாஸபுரீ ஶுபா।
ஸம்க்ஷேபேண மயாऽமுஷ்யா: மாஹாத்ம்யம் கதிதம் தவ॥ ௫௧

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யகதநம்நாம
ஸப்ததஶோऽத்யாய:.

ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே ப்ரதமோऽத்யாய:.

శ్రీభగవానువాచ.

అత్రైవ నగరే నిత్యం సర్వకామఫలప్రదః ।
శ్రీనివాసవిమానేఽస్మిన్ వసిష్యామి శ్రియా సహ॥
పద్మినీ భవతశ్చేయం ప్రార్థితార్థప్రదాయినీ ।
పావనీ సర్వలోకానాం భవిష్యతి న సంశయః ॥
శ్రీనివాసపురేఽముష్మిన్ యే వసన్తి నరా భువి ।
తేషామభీష్టమఖిలమ్ అహం దాస్యామ్యసంశయమ్ ॥
ఏవముక్త్వా హరిః శ్రీమాన్ క్షీరోదేన నిషేవితః ।
శ్రీనివాసపురే తస్మిన్ అద్యాపి పరిదృశ్యతే ॥
పద్మాన్వేషీ సమాగత్యాత్రైవ భగవాన్ హరిః ।
అతిష్ఠద్యతః ప్రాహుః లోకే స్థితపురం చ తత్ ॥
ఏష నిస్తలవన్నౄణాం కమనీయతయా హరిః ।
నిస్తలేశ ఇతి ఖ్యాతః భగవాన్ భక్తవత్సలః ॥
ఏవం మహాప్రభావా సా శ్రీనివాసపురీ శుభా ।
సంక్షేపేణ మయాఽముష్యాః మాహాత్మ్యం కథితం తవ ॥ ౫౧

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాణ్డపురాణే క్షేత్రకాణ్డే
భృగునారదసంవాదే శ్రీనివాసక్షేత్రమాహాత్మ్యకథనంనామ
సప్తదశోఽధ్యాయః.

శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ప్రథమోఽధ్యాయః.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னான்.

(அநந்தரம் ஸத்வதத்வஸாலியும் ஸௌவீரராஜனைப் பார்த்து "சீக்ரமாயிருத்தபடியே) இந்த ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தில் இந்தவிமானத்தில் பெரியபிராட்டியாருடனே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாய்க்கொண்டு எப்பொழுதும் வஸிக்கிறேன்; அருகே நிற்கிற உன்பெருமையுடைய வருணபுஷ்கரிணியும் ஸர்வர்க்கும் அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களைக் கொடுக்கவற்றாகக்கடவது; அதில் ஒரு ஸம்சயமுமில்லை; நானும் ஸத்க்ஷேத்ரவாஸிஜநங்களுக்கு "ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா" என்கிறபடியே விசேஷித்து ஸுப்ரஸந்நனாகிறேன்; அதிலும் ஒரு ஸம்சயமுமில்லை" என்று இப்படி அருளிச்செய்து அந்த ஸௌவீரராஜனாலே வசீக்ருதவரணமாலையைக்கொண்டு ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தில் இவ்வளவும் ஸர்வஜீவராலும் ஸேவிக்கப்படுகிறான்; இப்படிப் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டு இங்கே எழுந்தருளி நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு "திருநின்றவூர்" என்று திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று; ஸத்வதத்வனும் முத்துமாலையைக் குளிர உடம்பிலே அள்ளி எறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தைக்கொண்டுக் குளிர உடம்பிலே அணைத்தேறிட்டுக்கொள்ள வற்றாயிருக்கையாலே "நித்திலத்தொத்து" என்று ப்ரஸித்தியருளினான். இப்படித் திருநின்றவூரினுடைய பெருமையைப் பலபல சொல்லிநின்றது (என்று நாரதபகவான் திருநின்றவூர்விஷயமான அத்யாயங்களில்வைத்துக்கொண்டு முதல் அத்யாயத்தை நிகமித்தானாயிற்று).

இவ்வாறு ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரத ஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யகதந
மென்னும் பதினேழாவது அத்யாயம் (முற்றிற்று).
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் முதல் அத்யாயம்(முற்றிற்று).

அத ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே அஷ்டாதசோऽத்யாய:.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாய:.
ஸ்ரீ ப்ருகுருவாச.

ஸ்ரீநிவாஸபுரஸ்யோக்தம் மாஹாத்ம்யம் பவதா முநே ।
ப்ரஹ்மந் வருணதீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வத மேऽதுநா ॥
கோவா தத்ர நர: ஸ்நாத்வா பாபாந்முக்தோऽபவந்முநே ॥
தத்ர ஸ்நாநேந லோகேऽஸ்மிந் ப்ராப்தாஸ்தாநவாப க: ॥
தத்தீரே க்ருததாநாநாம் கிம் பலம் ஜாயதே ந்ருணாம் ॥
ஸர்வமேதந்மமாசக்ஷ்வ பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ ௩

అథ శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే క్షేత్రకాండే
భృగునారదసంవాదే అష్టాదశోऽధ్యాయః.
శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ద్వితీయోऽధ్యాయః.
శ్రీభృగురువాచ.

శ్రీనివాసపురస్యోక్తం మాహాత్మ్యం భవతా మునే ।
బ్రహ్మన్ వరుణతీర్థస్య మాహాత్మ్యం వద మేऽధునా ॥
కో వా తత్ర నరః స్నాత్వా పాపాన్ముక్తోऽభవన్మునే ।
తత్ర స్నానేన లోకేऽస్మిన్ ప్రాప్తాస్థానవాప కః ॥
తత్తీరే కృతదానానాం కిం ఫలం జాయతే నృణామ్ ।
సర్వమేతన్మమాచక్ష్వ పరం కౌతూహలం హి మే ॥ 3

இனி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரதஸம்வாதத்தில் பதினெட்டாவது அத்யாயம்.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம்.

(கீழ் அத்யாயத்தில் நாரதபகவானை ப்ருகுமஹர்ஷி ப்ரச்நம்பண்ணினவிடத்தில் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமின்னவிடத்திலென்றும் அந்தத் திருநாமம் வருகைக்கு ஹேது இன்னதென்றும் அதினுடைய மாஹாத்ம்யமிப்படிப்பட்டதென்றும் அங்குத் தீர்த்தமிதென்றும் அங்குற்ற எம்பெருமானுடைய திருநாமம் இன்னதென்றும் பரப்ப

ற ப்ரதிபாதித்துநின்றது; இனி அங்குள்ள வருணபுஷ்கரிணிக்கு ஸமுத்ரராஜன் ப்ரார்த்தித்தபடியே பக்தவத்ஸலன் ப்ரஸாதமடியாகவந்த விரோதிநிவர்த்தகத்வ - இஷ்டப்ராபகத்வங்களென்கிற இரண்டாகாரங்களையும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாகப் ப்ரதிபாதிக்கிறது மேல் இரண்டத்யாயங்களாலே; அதில் முந்துறமுன்னம் விரோதிநிவர்த்தகத்வாகாரத்தைப் ப்ரஹ்லாதசரித்ரேண ப்ரதிபாதிக்கிறது பதினெட்டாம் அத்யாயத்தில்; அங்ஙனேயென்னில்: ப்ருகுமஹர்ஷி நாரதபகவானைப் பார்த்து) வாரீர் ப்ரஹ்மஜ்ஞரான நாரதரே! ஸ்ரீநிவாஸநகரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தைப் ப்ரதிபாதித்தீர்; இனி அங்குள்ள வருணபுஷ்கரிணியின் மாஹாத்ம்யத்தை இப்போது சொல்லிக்காணீர்; எவன் அந்த புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் பண்ணி பாபத்தினின்று விடுபட்டான்? எவன் தன் அபிமதார்த்தங்களையும் பெற்றான்? அதின்கரையில் தானம்பண்ணினவர்களுக்குப் பலம்தான் என்? இதடங்கச்சொல்லிக்காணீர்; இதுகேட்கையில் எனக்கு ஆதரம் பெரிதன்றோ! ௩

இத்யேவம் ப்ருகுணா ப்ருஷ்டோ நாரதோ பகவத்ப்ரிய:।
ப்ரத்யுவாச முநிஶ்ரேஷ்டம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா॥ ௪
ఇత్యేవం భృగుణా పృష్టో నారదో భగవత్ప్రియః।
ప్రత్యువాచ మునిశ్రేష్ఠం ప్రహృష్టేనాంతరాత్మనా॥ ౪

என்று கேட்க நாரதபகவானும் "வக்தா ஶ்ரோதா ச துர்லப:" என்று நல்லதுகேட்பாரைக்கிடையாதாகையாலே மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய் ஸம்ப்ரஶ்நத்தை அபிநந்தநம்பண்ணுவாரில் இவனுக்குமேலில்லையென்னும்படியிருக்கிற ப்ருகுமஹர்ஷியைப் பார்த்துப் ப்ரீதியாலே ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லுகிறான். ௪

ஸ்ரீ நாரத உவாச.

ஸாது ஸாது மஹாபாக! த்வயா முநிகணோத்தம!
ப்ருஷ்டம் வருணபத்மிந்யா: மாஹாத்ம்யம் ஸர்வகாமதம்॥
ஆயுஷ்யம் கீர்த்திதம் புண்யம் ஸர்வைஶ்வர்யகரம் பரம்।
ஸர்வரோகப்ரஶமநம் ஸர்வகாமபலப்ரதம்॥
யஸ்ய ஶ்ரவணமாத்ரேண ஸர்வபாபம் ப்ரணஶ்யதி।
பக்திர்பவதி கல்யாணீ பகவத்யம்புஜேக்ஷணே॥ ௭

శ్రీనారద ఉవాచ.
సాధుసాధు మహాభాగ త్వయా మునిగణోత్తమ।
పృష్టం వరుణపద్మిన్యా మాహాత్మ్యం సర్వకామదమ్।
ఆయుష్యం కీర్తిదం పుణ్యం సర్వైశ్వర్యకరం పరమ్।
సర్వరోగప్రశమనం సర్వకామఫలప్రదమ్॥
యస్య శ్రవణమాత్రేణ సర్వపాపం ప్రణశ్యతి।
భక్తిర్భవతి కల్యాణీ భగవత్యంబుజేక్షణే॥

177694

ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னான்.

வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! ஆயுஸ்ஸைக்கொடுக்கவற்றாய் கீர்த்திப்ரதமாய் ஸகலஸம்ருத்தியையும்பண்ணவற்றாய் எல்லாரோகங்களையும் ஶமிப்பிக்கவற்றாய் த்ருதீயபுருஷார்த்தஹேதுவாய் கீழ்ச்சொன்னவற்றிற்கு விரோதியான பாபத்தைப் போக்கவற்றாய் தன்னை அநுஸந்தித்தமாத்ரத்தில் பகவத்பக்திவிரோதியானபாபம்போய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான பகவத்பக்தியையும் உண்டாக்கவற்றாய் இப்படி ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வருணபுஷ்கரிணியின் மாஹாத்ம்யத்தை நீர்கேட்டதுமிகவும் நன்றாயிருந்தது; "ஶுஶ்ரூஷோ ஶுஶ்ரூஷவ:" என்றும், "ஸ தா நாம வர: ஶ்ரோதா" என்றும், "அநுஶிக்ஷித: ஶ்ரோதா" என்றும், "செல்வவிபீடணர்க்கு" என்றும் சொல்லப்படுகிற பகவத்பக்திநிபந்தனமான ஸாத்யங்களெல்லாம் ஸம்பந்நம்பெற்ற வருணபுஷ்கரிணியின் மாஹாத்ம்யம்கேட்கையில் ஆதரத்தையுடைய உம்முடைய ஸாத்யத்திற்கு நேராகாதுகாண் (என்று ப்ருகுமஹர்ஷியை நாரதபகவான் "பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்" என்றும், "மடக்கிளியைக் கைகூப்பி" என்றும், "தனையாரம் கைதொழும்பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கொண்டாடுகிறான்): ௭

ஶ்ருண்வந்தி ஶாயாம் ப்ரவணாஸ்து பாஷ்ய
அஶேஷகாமம் தயாதிதேஷ ஸத்விஷ:।
யே ஶ்ரத்தயா தே பரிரக்ஷஸ்யா
ந ஜாது ஸந்தி நரா விசக்ஷணா:॥

తాం దృష్ట్వా బహుధా సోఽయం బ్రాహ్మణో మన్మథార్దితః ॥
పరిగృహ్య స తాం భార్యాం పరం కామవశం గతః ।
చచార సుచిరం కాలం తయా సహ మహీతలే ॥
కాననేషు మనోజ్ఞేషు నగరోపవనేషు చ ।
పర్వతేషు చ రమ్యేషు చచార తయా సుఖమ్ ॥
బహుకాలే తతోఽతీతే బ్రాహ్మణోఽనుశయాన్వితః ।
వినిన్ద్యాత్మానమాత్మానం మాతఙ్గీం చ జహౌ స తామ్ ॥
అహో కృతం మయా కామం పాపిష్ఠేన దురాత్మనా ।
జుగుప్సితతమం లోకే లోకద్వయవిఘాతకమ్ ॥
తతశ్శోకసమావిష్టో నిజప్రశ్రయాన్వితః ।
నిజపాతిత్యనాశాయ తత్రోపాయం వ్యచిన్తయత్ ॥
తాదృఙ్నిజమహాపాపనాశనే కిఞ్చిదప్యసౌ ।
అదృష్ట్వైవాయమత్యర్థమ్ ఆసీద్విప్రో భయార్దితః ॥ ౧౫

பார்த்தனென்ற பெயரையுடையவனும் கஶ்யபவம்ஶஜனுமான ஒரு ப்ராஹ்மணன் ஸகலபுண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ண வேணுமென்று ஸங்கல்பித்துத் தீர்த்தயாத்ரையைச் செய்யுமவர் அவ்விடத்தில் ரூபவதியான ஒரு சண்டாளஸ்த்ரீ வந்துநேர்பட அவளைப்பார்த்து மந்மதபீடிதனாய் அவளை பார்யையாகப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு அவளுடன் பூமியெங்கும் திரிந்து ரம்யங்களான காடுகளிலும் உத்யானவனங்களிலும் பர்வதப்ராந்தங்களிலும் ஸுகம் ஶ்ருங்காரரஸத்தை அநுபவித்து இப்படி பஹுகாலம் செல்லவே அந்த ப்ராஹ்மணன் தன்னுடையே அநுதாபம் பிறந்தவனாய் 'ஸ்வாத்மாநம் விநிந்த்யதே' என்கிறபடியே தன்னைத்தானே நிந்தித்து அருகிருந்த சண்டாளகன்யகையையும் விட்டுவிட்டான். நானே இப்படி ஸ்வேச்சாவ்ருத்தியாய்ப் பாபத்தில் நிலைநின்றவனாய் லோகத்திற்கும் லோகத்வயத்திற்கும் விரோதியான பாபத்தைப் பண்ணினேனென்று ஶோகஸாகரநிமக்நனாய்த் தன்னுடைய பாதித்யத்திற்கு அஞ்சி அந்தப் பாதித்யத்தின் நிவ்ருத்த்யு-

பாயமென்னென்று சிந்தித்தான்; அப்படிப்பட்ட பாதித்யத்திற்குப் பரிகாரமாய் ஒருவழியும் காணாமல் மிகவும் பயபீதனானான். கசு

தஸ்யைவம் வர்த்தமாநஸ்ய ஶோகஸாகரமத்யத꞉ ।
ஸமுத்திதா பகவதீ திவ்யா வாகஶரீரிணீ ॥
போ போ ப்ராஹ்மணதாயாத மா விஷாதமிதம் குரு ।
பாதித்யநாஶநோபாயம் கதயாமி தவாதுநா ॥
ஸத்யவ்ரதஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய பாகே ப்ராகுத்தரே த்விஜ ।
யோஜநத்ரிதயே தாத பூர்வாம்போதேஸ்து பஶ்சிமே ॥
யோஜநத்ரயமாத்ரே து ஸ்ரீநிவாஸபுரீ ஶுபா ।
ஆஸ்தே தத்ர மஹோதாரா க்யாதா வருணபத்நிநீ ॥
க்ஷீராப்தேரவதாரா ஸா ஸாக்ஷாதிதி ஜநை꞉ ஶ்ருதா ।
ஸப்தயோஜநவிஸ்தாரா க்ஷீராப்திஸத்ருஶோதகா ॥
விபாதி யஸ்யாம் திவ்யா வர்ணநாதீதவைபவா ।
மீநம் கதே ரவௌ க்ருஷ்ணே ஶ்ரவணர்க்ஷேண ஸம்யுதே ॥
தஸ்யாம் ஸ்நாநம் ப்ரஶம்ஸந்தி ஆதஶ்யாமுதிதே ரவௌ ।
தத்ரைவ ஸரஸா மக்நா ஸ்நாத்வா தத்ர ஸக்ருத் த்விஜ ॥
தஸ்யா꞉ ப்ராசீநதீரஸ்தம் தேவதேவம் ஶ்ரிய꞉பதிம் ।
ஸ்ரீநிவாஸவிமாநஸ்தம் *நித்யமோஹாலயம் ஹரிம் ॥
ப்ரணம்யைதி ஸத்வரம் பாபாத்வாஶு விமோக்ஷ்யஸே ।
ந ஸம்ஶயோऽத்ர கதிதோ வ்யாயாமோ ஹிதமேதத்ருவம் தே விப்ர ॥ ௨௮

తస్యైవం వర్తమానస్య శోకసాగరమధ్యతః ।
సముత్థితా భగవతీ దివ్యా వాగశరీరిణీ ॥
భో! భో! బ్రాహ్మణదాయాద! మా విషాదమిదం కురు ।
పాతిత్యనాశనోపాయం కథయామి తవాధునా ॥
సత్యవ్రతస్య క్షేత్రస్య భాగే ప్రాగుత్తరే ద్విజ ।
యోజనత్రితయే తాత! పూర్వాంభోధేస్తు పశ్చిమే ॥
యోజనత్రయమాత్రే తు శ్రీనివాసపురీ శుభా ।
ఆస్తే తత్ర మహోదారా ఖ్యాతా వరుణపత్నినీ ॥

* 'நித்யமோஹாலய' இதி பாடபேத꞉.

క్షీరాబ్ధేరనతో గా సా సాక్షాదితి జనైః శ్రుతా ।
అర్ధయోజనవిస్తారా క్షీరాబ్ధిసదృశోదకా ॥
విభాతి సదృశీ దివ్యా వర్ణనాతీతవైభవా ।
మీనం గతే రవౌ కృష్ణే శ్రవణర్క్షేణ సంయుతే ॥
తస్యాం స్నానం ప్రశంసన్తి హ్యాదిత్యస్యోదితే రవౌ ।
తత్రైవ త్వరసా గత్వా స్నాత్వా తత్ర సకృద్ద్విజ ॥
తస్యాః ప్రాక్తీరస్థం దేవదేవం శ్రియః పతిమ్ ।
శ్రీనివాసవిమానస్థం * నిస్తులేశాహ్వయం హరిమ్ ॥
ప్రణమేర్యది భక్త్యా త్వం పాపాదస్మాద్విమోక్ష్యసే ।
న సంశయోఽత్ర కర్తవ్యో యాహి తత్రైవ మా చిరమ్ ॥ உஎ

(அஶரீரிவாக்யம்.)

இப்படி யந்த ப்ராஹ்மணன் ஶோகஸாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் ஸமயத்தில் அஶரீரியாய் விலக்ஷணமான ஒரு வாக்கு உண்டாயிற்று; எங்ஙனமெனில்: "ஓ ப்ராஹ்மணோத்தமனே! நீ துக்கிக்கவேண்டாம், உன் பாதகநிவ்ருத்திக்கு இப்போது உபாயம் சொல்லுகிறேன்; 'நைமிஶாரண்யம்' என்று ஸகலமான க்ஷேத்ரங்களில்வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திற்கு முக்காதவழி தெற்கிழக்காய்த் தீர்த்தத்திற்கு இருந்நாத வழி மேற்கிலே ஸமுத்ரஜாவஹமான 'ஸ்ரீ நிவாஸவாபி' என்று ஒரு நதி உண்டு; அதில் ஸகலதைவப்ரத்யக்ஷமாகப் ப்ரஸித்தமாய் க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடைய ஸாக்ஷாத்காரமாக எல்லாரும் அறிந்ததாய் அரைக்காதவழி பரந்ததாய் க்ஷீரஸமுத்ரம்போன்ற தீர்த்தத்தை யுடைத்தாய் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாத வைபவத்தை யுடைத்தாய் அதிவிலக்ஷணமாய் 'வாரணவாஸினி' என்று பேர்பெற்ற ஒரு ஸரஸ்ஸு உண்டு; அதில் பங்குனிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் திருவோணநக்ஷத்ரத்தோடேகூடின ஆதவஸியன்று உதயகாலத்தில் ஸ்நானத்தைப் ப்ரஶஸ்தமாகச் சொல்வர்கள்; அந்த வாரணதீர்த்தத்தில் நீ ஸேவித்து நடந்துபோய் ஒரு காலாகிலும் ஸ்நானம்பண்ணி அதற்குக் கிழக்கரையில் நின்றனைப்

* "నిస్తులేశాహ్వయమ్" ఇతి పాఠభేదః.

அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியாய் ஸ்ரீயப்பதியாய் ஸ்ரீநிவாஸவிமானஸ்தனாய் 'நிஸ்துலேஶன்' என்ற திருநாமத்தையுடைய எம்பெருமானைப் ப்ரதக்ஷிணமாகத் திருவடித்தொழுவாயாகில் ஸ்நானத்தால் போக்கவரிதான இந்தப்பாவத்தினின்று விடுபடப்போகிறாய்; இவ் விஷயத்தில் ஒரு ஸந்தேஹமும் வேண்டாம்; விளம்பமில்லாமல் நடக்கக்கடவை" என்றது. உஅ

ஸ்ரீநாரத உவாச.

ஶ்ருத்வா திவ்யாம் வாணீம் தாம் ஶ்ருதானந்தஸம்ப்லுத꞉ ।
பார்தோ ஜகாமாஸௌ ஶ்ரீநிவாஸாஶ்ரமம் முதா ।
ததர்ஶ தத்ர விஸ்தீர்ணம் தடாகம் வாரணஸ்ய ஸ꞉ ।
க்ஷீராப்திஸத்ருஶாகாரம் ப்ரஸந்நஶிஶிரோதகம் ।
ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணம் சக்ரவாகைஶ்ச ஶோபிதம் ।
ஸேவிதம் ஸாரஸைஶ்சைவ க்ரௌஞ்சைஶ்ச விஹகைர்யுதம் ॥
பத்மோத்பலஸமாகீர்ணம் பத்மைஶ்ச பரிஶோபிதம் ।
சந்த்ரவிம்பைர் விவிதைர் வ்ருக்ஷை꞉ ஸமந்தாத் பரிவேஷ்டிதம் ॥
நாநாத்ருமலதாஜாலஶோபாவத்பிர் க்ருதம் ।
ஸத்த்வஸம்பூர்ணம் ஸாக்ஷாத் க்ஷீராப்திமிவ சாபரம் ॥
தீரதேஶஸ்தைர் மந்தாரைர் ஶோகைர் வகுலைஶ்ச ஶோகவர்ஜிதை꞉ ।
சம்பகை꞉ கர்ணிகாரைஶ்ச கதம்பைஶ்ச வேஷ்டிதம் ॥
பாடலைர் நாலிகேரைஶ்ச ப்ரியாலைர் தமாலகை꞉ ।
கோவிதாரை꞉ கரவீரை꞉ கர்ணிகாரைஶ்ச கிம்ஶுகை꞉ ॥
தமாலதாலஹிந்தாலை꞉ கதா நீலைஶ்ச பீலுபி꞉ ।
ஶிரீஷை꞉ பாரிஜாதைஶ்ச ஶிம்ஶபாபிஶ்ச ஶோபிதம் ॥
போதிவ்ருக்ஷைஶ்ச ந்யக்ரோதைர்
வைகங்கதைர் மதூகஶை꞉ ।
ஶ்ரீவ்ருக்ஷைர் நிம்பைர் ஜம்பீரை꞉
பூகைர் நாகைஶ்ச ஸர்வஶ꞉ ॥ ப
ஶோபிதைஶ்சந்தனவ்ருக்ஷை꞉ பதஷைர் வகுலைர் பி꞉ ।
வீரவ்ருக்ஷைர் நாரங்கை꞉ கதலீகர்ணிகாரகை꞉ ॥
தாடிமை꞉ பிஜபூரைஶ்ச பதரீகல்பபாதபை꞉ ।
திந்த்ரிணீகைஶ்ச க்ருஷ்ணசந்தனகாஷ்டகை꞉ ॥

* ஹம்ஸகா꞉ — தி காலவிகாலிதக்ஷணகஹ்ராஸ்காலவாஸ꞉.

[illegible]

శ్రీనారదఉవాచ.

ఆకర్ణ్య దివ్యాం వాణీం తామ్ ఆనన్దార్ణవసంప్లుతః ।
పురన్దరో జగామాశు శ్రీనివాసస్థలం మహత్ ॥
దదర్శ తత్ర విస్తీర్ణం తటాకం [illegible] సః ।
క్షీరాబ్ధిసదృశాకారం ప్రసన్నమధురోదకమ్ ॥
హంసకారణ్డవాకీర్ణం చక్రవాకైశ్చ శోభితమ్ ।
సేవితం సారసైశ్చైవ క్రౌఞ్చైశ్చ విహగైస్తథా ॥
† పు[illegible]శోభితమ్
అన్యైశ్చ వివిధైః పుష్పైరనిశం [illegible]॥

* [illegible] பாடம்.
† [illegible]

నానారత్నమయోదారతటసోపానపఙ్క్తికమ్ ।
సమృద్ధసలిలం సాక్షాత్ క్షీరాబ్ధిమివ చాపరమ్ ॥
తీరజైర్నాగపున్నాగైర్వకులాశోకచమ్పకైః ।
క్రముకైర్నారికేలైశ్చ కదలీభిశ్చ వేష్టితమ్ ॥
పాటలైస్సిన్ధువారైశ్చ ప్రియాలైస్తిలకైస్తథా ।
కోవిదారైః కురవకైః కర్ణికారైశ్చ కింశుకైః ॥
తమాలతాలహిన్తాలైస్తథా [illegible] ।
శిరీషైః పారిజాతైశ్చ శింశపా[illegible]ః ॥
బోధిద్రుమైశ్చ న్యగ్రోధైః ప్లక్షై[illegible]రనేకశః ।
ఆమ్రైర్మనోజ్ఞైర్జమ్బీరై[illegible]స్తథా ॥
శ్లేష్మాతకైర్బృహద్వృక్షైః చన్దనైః పనసైరపి ।
క్షీరవృక్షైః స్ఫారతరైః కుటజైరతిముక్తకైః ॥
దాడిమైః పిచుమన్దైశ్చ బదరీభిరుదుమ్బరైః ।
తినిశైర్నక్తమాలైశ్చ కృష్ణచన్దనకాననైః ॥
దేవదారుద్రుమైః పుణ్యైః కపిత్థైస్సరలైర్ధవైః ।
కేతకీభిశ్చ ఖర్జూరైః ఏలాకర్పూరదారుభిః ॥
ఏవమాద్యైర్మహావృక్షైః అన్యతః పరివేష్టితమ్ ।
తులసీయూథికాజాతీమల్లికోద్యానసంవృతమ్ ॥
బహుప్రకారైరుద్యానైర్బహు[illegible]సమావృతైః ।
సర్వర్తుపుష్పసంపూర్ణైః సర్వతస్సు[illegible]వృతమ్ ॥
భ్రమరైర్గాయమానైశ్చ పిబద్భిః పుష్పజం మధు ।
కోకిలైర్మధురాలాపైః మఞ్జువాగ్భిశ్శుకైస్తథా ॥
నృత్యద్భిశ్చ మహాపక్షైః మయూరైరుపశోభితమ్ ।
సర్వస్వరైస్సద్విమానైః గన్ధర్వైస్సేవితం సదా ॥
భ్రమద్భ్రమరసంఘాతమఞ్జునాదమనోహరైః ।

అరుణాంబుజహస్తాభ్యాం వికసన్నయనేక్షణా ||
* త్రిసంధ్యమాస్థితైః కర్మ నిత్యనైమిత్తికాత్మకమ్ |
వేదవేదాఙ్గతత్త్వజ్ఞైః సేవితం బ్రాహ్మణోత్తమైః ||
వీక్ష్య హృష్ట్వా తటాకం తత్ [illegible] |
విస్మయం పరమం ప్రాప్తః ప్రహృష్టో [illegible] ద్విజోత్తమ ||
స్నాత్వా తీర్థే [illegible] |
విధూతపాపో నిర్ద్వన్ద్వో బ్రాహ్మణో [illegible] || ౪౮

ஸ்ரீ நாரதபகவான் சொன்னான்.

(பின்பு நாரதபகவான் [illegible] எப்படியென்னில்:) அந்தப் "ஸோமஶர்மன்" என்கிற ப்ராஹ்மணன் அந்த ஸரஸ்ஸினுடைய [illegible]க் கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் அப்போதே ஸ்ரீநிவாஸனுடைய [illegible] [illegible] அவ்விடத்தில் விஶாலமான [illegible] ஸ்நானம் செய்து [illegible] [illegible] மிகவும் [illegible] தீர்த்தத்தை [illegible] விகஸிதங்களான [illegible] வஸந்தங்களாலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அங்கங்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" என்கிற [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

* 'త్రిసంధ్యమ్' ఇతి పాఠభేదః.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] குயில்களாலேயும் கிளிகளாலேயும் மிகவும் ஶோபிதமாய் நல்ல நல்ல விசாலமான [illegible] [illegible] [illegible] ஸதாஸேவ்யமானமாய் "[illegible]" என்னும் "[illegible] வேள்வி சடங்கு நான்மறை [illegible] [illegible] அந்தணாளர்" என்னும் சொல்லுக்கு [illegible] ஸ்ரீ [illegible] நித்யநைமித்திககர்மங்களை [illegible] [illegible] அநுஷ்டிக்குமவர்களாய் வேதவேதாங்கங்களினுடைய [illegible] [illegible] தவர்களாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணோத்தமர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதாய் அழகிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸரஸ்ஸைப் பார்த்து ஆஶ்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் [illegible] [illegible] பாதித்தத்தை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டான். ௪௮

ஸ்ரீநிவாஸஸரஸ்ஸி [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ||
[illegible] [illegible] [illegible] |
[illegible] [illegible] [illegible] ||
[illegible] [illegible] [illegible] |
[illegible] [illegible] [illegible] ||
[illegible] [illegible] [illegible] |
[illegible] [illegible] [illegible] ||
[illegible] [illegible] [illegible] |
[illegible] [illegible] [illegible] ||
[illegible] [illegible] [illegible] ௪௯-௫௦
శ్రీనివాసపురం సత్యాత్ [illegible] మనోహరమ్ |
భుజఙ్గజపతాకాద్యం [illegible] ||
ఉత్తుఙ్గగోపురైర్నానా హర్మ్యైర్మణిమయైర్యుతైః |

చత్వరైర్నిష్కుటైశ్చాపి వాపీకూపైశ్చ శోభితామ్ ॥
సుగన్ధితపవనోద్యానకలికామోదమిశ్రితైః ।
ఉత్ఫుల్లపద్మినీవీచికణికాశీతవాహిభిః ॥
మన్దైస్సమన్వితాం వాతైర్విధూతసకలశ్రమైః ।
క్వచిన్మయూరకేకాభిః క్వచిత్కోకిలకూజితైః ॥
క్వచిత్కీరనినాదైశ్చ పూరితాం సుమనోహరైః ।
గీతైః ప్రసన్నైర్వివిధైః వాద్యైర్గమ్భీరనిఃస్వనైః ॥
తరుణీనాం తథా నృత్త్యైః లాస్యతాణ్డవసంహితైః ।
వేదవేదాన్తమీమాంసావిచారవిమలాశయైః ॥
విదితాశేషసిద్ధాన్తైః విద్వద్భిస్సమలఙ్కృతామ్ । ॥౨౪

பின்பு பார்த்தனென்கிற ப்ராஹ்மணன் ஸ்நாநம்பண்ணின பவித்ரம் அந்தப் புஷ்கரிணியின் தீரத்திலேயாய் “குன்றென்னுமாளிகை மேல்” என்கிறபடியே உயர்ந்தவைகளாலே ப்ரகாஶமாய் விஶாலமான பலவீதிகளையுடைத்தாய் “கொடிமதிள்மண்டபங்கள்” என்கிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான கோபுரங்களாலே விளங்குகிறதாய்ப் பல நடைவாவிகள் கிணறுகளோடு கூடினதாய் நாநாவாஸநைகளோடும் திவலைகளோடும் கூடி ஸுகமான மந்தமாருதங்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாய் மநோஹரங்களான மயில்களுடைய கேகாரவங்களாலேயும் கோகிலகூஜிதங்களாலேயும் கிளிகளின் நிநாதங்களாலேயும் நிரம்பினதாய் “பாடலின்னொலிசங்கினோசையரு” என்கிறபடியே நல்லபாட்டுக்களென்ன வாத்யகோஷங்களென்ன நர்த்தநங்களென்ன இவைகளாலே ரமணீயமாய் ஸகலவேதவேதாந்ததத்த்வார்த்தங்களினுடைய நிரந்தராப்யாஸத்தாலே தெளிந்தவர்களாய் ஸகலஸித்தாந்தவித்துக்களான வித்வான்களாலே அலங்க்ருதையாய் இப்படிகளாலே “கண்டவர்தம்மனம் வழங்கும்” என்கிறபடியே கண்டார் நெஞ்சுகளுக்கும்படியான ஸ்ரீநிவாஸநகரியைப் ப்ரவேஶித்தான். ௫௪௨

ஏவம் மநோஹராகாராம் ஶ்ரீநிவாஸபுரீம் ஶுபாம் ॥
விஸ்மயோத்புல்லநயநோ வீக்ஷமாணஸ்ததஸ்தத꞉ ।
ஶ்ரீநிவாஸவிமாநம் தத் ஆஸாத்ய பரமாத்புதம் ॥
நாராயணம் ஹரிம் ஸாக்ஷாத் தேவதேவம் ஶ்ரிய꞉பதிம் ।
பக்தாவலம்பநம் பக்தகல்பகம் பக்தஜீவிதம் ॥
கிரீடப்ரபாகூடஸ்தாநகரகாந்திமம் ।
கரீடகௌஸ்துபஸத்ரத்நைரூபகவிபூஷிதம் ॥
ஶ்ரீவத்ஸஹாரகேயூரகடகோதரபந்தநை꞉ ।
காஞ்சீநவீரகடகை꞉ நூபுரைரதிசாருபி꞉ ॥
ஶுபவர்ணைர்திவ்யமால்யை꞉ ஸுபுஷ்பைஸ்ஸமலங்க்ருதம் ।
காஞ்சீகுணப்ரபாவித்பீதாம்பரவிராஜிதம் ॥
சதுர்புஜவரோபேதம் ஶங்கசக்ரகதாயுதம் ।
ஏவம் மநோஹராகாரம் நித்யஶேஷம் ரமாபதிம் ॥
நத்வா புந꞉புந꞉ ஸ்தோத்ரைர் ஹ்ருஷ்டாந்தராத்மக꞉ ।
ஸ்வீக்ருத்ய தத்ப்ரஸாதம் ச பக்தியுக்தோ த்விஜோத்தம꞉ ॥
ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் யந்மாம் த்வம் பரிப்ருஷ்டவாந் ।
ப்ரூஹி பாகவதஶ்ரேஷ்ட ! கிம் பூய꞉ ஶ்ரோதுமிச்சஸி ॥
ய இதம் ஶ்ருணுயாந்நித்யம் தீர்த்தவைபவமுத்தமம் ।
ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥ ௨௪

இதி ஶ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே ஶ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே
பார்த்ததீர்த்தப்ரபாவகதநம் நாம
ஷட்த்ரிம்ஶோऽத்யாய꞉.
ஶ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாய꞉.

ఏవం మనోహరాకారాం శ్రీనివాసపురీం శుభామ్ ।
విస్మయోత్ఫుల్లనయనో వీక్షమాణస్తతస్తతః ।
శ్రీనివాసవిమానం తద్ ఆసాద్య పరమాద్భుతమ్ ॥
నారాయణం హరిం సాక్షాద్ దేవదేవం శ్రియఃపతిమ్ ।
భక్తావలమ్బనం భక్తకల్పకం భక్తజీవితమ్ ॥

కిరీటచూడామకుటస్ఫురన్మకరకుణ్డలమ్।
కమలాకౌస్తుభమణి గ్రైవేయైర్విభూషితమ్॥
శ్రీవత్సహారకేయూరకటకోదరబన్ధనైః।
కాఞ్చనైర్వీరకటకైః నూపురైరభిచారుభిః॥
ఏవమాద్యైర్బహువిధైః భూషణైస్సమలఙ్కృతమ్।
కాఞ్చీగుణప్రభావిద్ధపీతామ్బరవిరాజితమ్॥
అఙ్గులీయవరైర్యుక్తం శఙ్ఖచక్రగదాధరమ్।
ఏవం మనోహరాకారం నిస్తులేశం రమాసఖమ్॥
నత్వా పునఃపునః స్తుత్వా నృత్యన్ హృష్టతనూరుహః।
స్వీకృత్య తత్ప్రసాదం చ ముక్తిమాప ద్విజోత్తమః॥
ఏతత్ సర్వమాఖ్యాతం యన్మాం త్వం పరిపృచ్ఛసి।
భృగో భాగవతశ్రేష్ఠ! కిం భూయః శ్రోతుమిచ్ఛసి॥
య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం తీర్థవైభవముత్తమమ్।
సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణుసాయుజ్యమాప్నుయాత్॥ ౬౪

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాణ్డపురాణే క్షేత్రకాణ్డే
భృగునారదసంవాదే శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే
వరుణతీర్థప్రభావకథనం నామ
అష్టాదశోఽధ్యాయః.

ఇతి శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే ద్వితీయోఽధ్యాయః.

ஸுநந்தர். “வாநரஹூரன்” என்கிற ப்ராஹ்மணனும் இப்படி ஆச்சர்யணீயமான நகரியைக் கண்ணாரக்கண்டு ஆச்சர்யத்தாலே மலர்ந்த கண்களையுடையனாய்க்கொண்டு “பூவியல்பொழிலும் தடமும் அவன் கோயில்” என்கிறபடியே மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய் எல்லாவிடங்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டு உள்ளே ப்ரவேசித்துப் பரமபோக்யமான ஸ்ரீநிவாஸவிமானத்தையும் கிட்டி அங்கு ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அவதாரமாய் விரோதிநிவர்த்தகனாய் ஸர்வஸம

ர்களதிபதியாய்த் திருவுக்கும் திருவாய் ஸக்தர்களுக்கு ஆச்ரயணீயனாய் அவர்களுக்கு அபீஷ்டத்தைக் கொடுக்குமவனாய் “ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்” என்கிறபடியே அவர்களைத் தனக்கு தாரகமாகவுடையனாய்க் கிரீடாதி நாநாபரண திவ்யபூஷண பூஷிதனாய் திவ்யபீதாம்பரதாரியாய் சங்கசக்ரதாரியாய் இப்படி ஸகலலக்ஷண திவ்யமங்கள விக்ரஹயுக்தனான நித்திலத்தொத்தினைப் பெரியபிராட்டியாருடன் அமலனாதிபிரானிற்படியே அநுபவித்து ஸந்தோஷமுள்ளவனாய் அடுத்தடுத்துத் திருவடித்தொழுது வாயாரவாழ்த்தி ப்ரீதி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமை நடக்க நம்பண்ணிப் பகவதாஜ்ஞைபெற்றதாய்த் தீர்த்தப்ரஸாதாதிகளை ஸ்வீகரித்துக் க்ருதார்த்தனாய் சரீராவஸாநத்தில் மோக்ஷத்தைப் பெற்றான். வாரீர் ப்ருகுமஹர்ஷியே! வருண தீர்த்த விஷயமான நீர் பண்ணின ப்ரச்நங்களுக்கெல்லாம் உத்தரம் சொல்லிமுடிந்தது. இன்னம் உம்மைப் பார்த்தால் ப்ரச்நம்பண்ணப் புகுகிறீர்போலே இருக்கிறீர் என்று நாரதமஹர்ஷி ப்ருகுமஹர்ஷியைப்பார்த்துச் சொல்லி வருண தீர்த்த வைபவச்ரவணத்திற்கு மோக்ஷவிரோதியான பாவங்கள் நீங்கி “பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்” என்கிறபடியே எல்லாக்காலத்திலும் எம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகையே ஸ்வபாவமென்றும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. ௬௪

இவ்வாறு ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரத ஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யத்தில்
வருணதீர்த்தப்ரபாவகதநமென்னும்
பதினெட்டாவது அத்யாயம் (முற்றிற்று).

ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் (முற்றிற்று).

அத ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ருகுநாரதஸம்வாதே ஏகோநவிம்சோऽத்யாய:.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே த்ருதீயோऽத்யாய:.

ஸ்ரீப்ருகுருவாச.

ச்ருத்வா வருணதீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் பாபநாசநம் ।
புந: பப்ரச்ச தேவர்ஷிம் நாரதம் முநிஸத்தமம் ॥
ப்ரோக்தம் வருணதீர்த்தஸ்ய பாபஹாரித்வமத்புதம் ।
ப்ரார்த்திதார்த்தப்ரதாயித்வப்ரகாரச்சாஸ்ய கத்யதாம் ॥

ஸ்ரீநாரத உவாச.

போ போ பாகவதச்ரேஷ்ட! ஸமாஹிதமநா: ச்ருணு ।
ப்ரார்த்திதார்த்தப்ரதாயித்வம் ஸத்ருஷ்டாந்தமிஹோச்யதே ॥ ௩

అథ శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే క్షేత్రకాండే
భృగునారదసంవాదే ఏకోనవింశోఽధ్యాయః.
శ్రీనివాసపురమాహాత్మ్యే తృతీయోఽధ్యాయః.

శ్రీభృగురువాచ.

శ్రుత్వా వరుణతీర్థస్య మాహాత్మ్యం పాపనాశనమ్।
పునః పప్రచ్ఛ దేవర్షిం నారదం మునిసత్తమమ్ ॥
ప్రోక్తం వరుణతీర్థస్య పాపహారిత్వమద్భుతమ్।
ప్రార్థితార్థప్రదాయిత్వప్రకారశ్చాస్య కథ్యతామ్ ॥

శ్రీనారద ఉవాచ.

భో భో భాగవతశ్రేష్ఠ! సమాహితమనాః శృణు।
ప్రార్థితార్థప్రదాయిత్వం సదృష్టాన్తమిహోచ్యతే॥ ౩

இனி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ருகுநாரதஸம்வாதத்தில் பத்தொன்பதாவது அத்த்யாயம்.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் மூன்றாவது அத்த்யாயம்.

இவ்வத்த்யாயத்தில் நாரதபகவான் ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு வருணதீர்த்தத்தினுடைய விரோதிநிவர்த்தகத்வரூபமான வைபவத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்ல அதை ப்ருகுமஹர்ஷியும் பார்த்துக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய்ப் பின்னும் அவரை யதினுடைய இஷ்டஸாதநத்வமாகிற வைபவமும் சொல்லிக்காணீர் என்று ப்ரார்த்திக்க அவரும் அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளீர் என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி அதையும் வெளியிடுகிறார்; எங்ஙனே யென்னில்: ௩

புரா தர்மத்வஜோ நாம ஸூர்யவம்சோத்பவோ ந்ருப: ।
சத்ருபிர்நிர்ஜிதோ யுத்தே ஹ்ருதராஜ்யோ விஷண்ணதீ: ॥
அரண்யே குத்ரசிந்நாம்நே ந்யவஸத் ஸஹ பார்யயா ।
யத்ருச்சயாऽऽகதஸ்தத்ர மார்க்கண்டேயோ மஹாமுநி: ॥
அபிவாத்ய முநிம் ப்ராப்தம் ஏஷ தர்மத்வஜோ ந்ருப: ।
வ்யஜிஜ்ஞபத் ததஸ்தஸ்மை ஸ்வாமவஸ்தாம் க்ருதாஞ்ஜலி: ॥
ஆகர்ண்ய தாம் தசாம் தஸ்ய மார்க்கண்டேயோ தயாந்வித: ।
தஸ்ய சோகஹராம் வாணீம் இமாம் ப்ராஹ மஹாமுநி: ॥ ௭

పురా ధర్మధ్వజో నామ సూర్యవంశోద్భవో నృపః।
శత్రుభిర్నిర్జితో యుద్ధే హృతరాజ్యో విషణ్ణధీః ॥
అరణ్యే కుత్రచిన్నామ్నే న్యవసత్సహ భార్యయా।
యదృచ్ఛయాఽఽగతస్తత్ర మార్కండేయో మహామునిః॥
అభివాద్య మునిం ప్రాప్తమ్ ఏష ధర్మధ్వజో నృపః।
వ్యజిజ్ఞపత్ తతస్తస్మై స్వామవస్థాం కృతాఞ్జలిః॥
ఆకర్ణ్య తాం దశాం తస్య మార్కండేయో దయాన్వితః।
తస్య శోకహరాం వాణీమ్ ఇమాం ప్రాహ మహామునిః॥ ౭

முன்பு ஸூர்யவம்சத்தில் தர்மத்வஜனென்ற பெயரையுடைய ஒரு ராஜா சத்ருக்களாலே பராஜிதனாய் ராஜ்யத்தை யிழந்து து:கிதனாய் மநுஷ்யர்களடையாத ஒருகாட்டிலே தான் தன்னுடைய பார்யையுடன் வஸியாநிற்க அப்போது யாத்ருச்சிகமாக அதுவழியாலே மார்க்கண்டேயமஹர்ஷி வர அவரை அந்த தர்மத்வஜனும் அவனுடைய பார்யையும் தண்டம்ஸமர்ப்பித்து அஞ்ஜலியோடுத்துடன் தன்னுடைய தசையை யறிவிக்க மார்க்கண்டேயமஹர்ஷியும்

"ஐயோ" என்று இரங்கி அவனுக்கு ஶோகநிவர்த்தகமான ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்; எங்ஙனே யென்னில்: ள

அஸ்ய தக்ஷிணதிக்பாகே த்ரிம்ஶத்யோஜநஸம்மிதே ।
ஸ்ரீநிவாஸபுரீ நாம காசிதஸ்தி புரீ ஶுபா ॥
வாருணீதி ஸரஸ்தஸ்யா: வாருண்யாம் திஶி வர்த்ததே ।
ஸாக்ஷாத்க்ஷீராம்புதேரேதத் அவதார இதி ஶ்ருதம் ॥
யோகநித்ராபரவஶே ஹரௌ ப்ரணயகோபத: ।
நிர்கத்ய லக்ஷ்ம்யா: க்ஷீராப்தே: ஸமாகத்யாத்ர வர்த்ததே ॥
க்ஷீராம்புதிரபி ஸ்ரீமான் துஹிதுர்விரஹாக்ஷம: ।
தத்ராகத்ய தடாகாத்மா வர்த்ததே ஸச ரூபத்ருத் ॥
க்ருஷ்ணஶ்ரவணஸம்யுக்தே பால்குநே த்வாதஶீதிதௌ ।
தத்ர கத்வா த்வமசிராத் ஸ்நாயாயதி யதாவிதி ॥
நிர்ஜித்ய ஶத்ரூன் ராஜ்யம் ச ப்ராப்ஸ்யஸி த்வம் மஹீபதே ।
பூர்வதோऽப்யதிகைஶ்வர்யம் ப்ராப்ய த்வம் மநுஜோத்தம ॥
ஆயுஶ்ச பரிபூர்ணம் தே மித்ரஸம்பத் ததைவ ச ।
புத்ரபௌத்ரஸம்ருத்திஶ்ச ஸகலாநிஷ்டஸங்க்ஷய: ॥
தத்ர ஸ்நாநேந ஸஹஸா பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ।
தஸ்ய தே மஹதாஶ்சர்யம் அத்ருஶ்யம் யோகிநாமபி ॥
பரஞ்ச வஸ்து தே ஸம்யக் அக்ரே ப்ராதுர்பவிஷ்யதி ।
தச்ச்ருத்வா வசநம் தஸ்ய மார்க்கண்டேயஸ்ய பார்த்திவ: ।
க்ருதார்த்தோऽஸ்மீதி தம் ஹ்ருஷ்ட: ப்ரணம்ய ச புந: புந: ।
அநுஜ்ஞாப்ய முநிஶ்ரேஷ்டம் மார்க்கண்டேயம் மஹௌஜஸம் ॥
தக்ஷிணாம் திஶமுத்திஶ்ய ஜகாம ஸஹ பார்யயா । கஎ,௦

అస్య దక్షిణదిగ్భాగే త్రింశద్యోజనసమ్మితే ।
శ్రీనివాసపురీనామ కాచిదస్తి పురీ శుభా॥
వారుణీతి సరస్తస్యాః వారుణ్యాం దిశి వర్తతే ।
సాక్షాత్క్షీరామ్బుధేరేత దవతార ఇతి శ్రుతమ్॥
యోగనిద్రాపరవశే హరౌ ప్రణయకోపతః।
నిర్గత్యలక్ష్మ్యాః క్షీరాబ్ధేః సమాగత్యాత్ర వర్తతే॥ ౧౦॥

క్షీరామ్బుధిరపి శ్రీమాన్ దుహితుర్విరహాక్షమః ।
తత్రాగత్య తటాగాత్మా వర్తతే సచ రూపధృత్॥
కృష్ణశ్రవణసంయుక్తే ఫాల్గునే ద్వాదశీతిథౌ।
తత్రగత్వాత్వమచిరాత్ స్నాయాయదియథావిధి॥
నిర్జిత్య శత్రూన్ రాజ్యం చ ప్రాప్స్యసి త్వం మహీపతే।
పూర్వతోఽప్యధికైశ్వర్యంప్రాప్య త్వంమనుజోత్తమ॥
ఆయుశ్చ పరిపూర్ణం తే మిత్రసంపత్ తథైవచ।
పుత్రపౌత్రసమృద్ధిశ్చ సకలానిష్టసంక్షయః॥
తత్ర స్నానేన సహసా భవిష్యతి న సంశయః।
తస్య తే మహదాశ్చర్యమదృశ్యం యోగినామపి॥
పరంచ వస్తు తే సమ్యగగ్రే ప్రాదుర్భవిష్యతి ।
తచ్ఛ్రుత్వా వచనం తస్య మార్కణ్డేయస్య పార్థివః ।
కృతార్థోఽస్మీతి తం హృష్టః ప్రణమ్య చ పునః పునః ।
అనుజ్ఞాప్య మునిశ్రేష్ఠం మార్కణ్డేయం మహౌజసమ్॥
దక్షిణాం దిశముద్దిశ్య జగామ సహ భార్యయా॥ ౧౭౫॥

இவ்விடத்திற்குத் தெற்காக முப்பது காததூரத்தில் "ஸ்ரீநிவாஸபுரீ" என்று ஒரு திவ்யநகரி இருக்கிறது. அதற்கு மேற்காக க்ஷீராப்தி ஸம்பந்தமாகப் ப்ரஸித்தமான "வாருணஸரஸ்" என்று ஒரு ஸரஸ்ஸு உண்டு. பெரியபிராட்டியார் க்ஷீராப்தியில் யோகநித்ராபரனான தன் பர்த்தாவினிடத்தில் ப்ரணயரோஷத்தாலே அவ்விடம்விட்டு இங்கேவந்து வஸிக்க, தமப்பனான க்ஷீரஸமுத்ரராஜனும் தன் மகளின் விரஹத்தை ஸஹியாமல் இவ்விடத்தில்வந்து திருவடிவுடையனாய் இந்த வாருணஸரஸ்ஸ்வரூபனாயிருக்கையாலே இதற்கு "வாருணஸரஸ்" என்று திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிற்று; நீ இங்கிருந்து கிளம்பித்துப்போய்ப் பங்குனிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் திருவோணநக்ஷத்ரத்தோடுகூடின த்வாதசியன்று உதயகாலத்தில் ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமத்திலே ஸ்நானம் பண்ணுவாயாகில் ஶத்ருஜயமுண்டாய் இழந்த ராஜ்யத்தையுமடைந்து

முன்னிற்காட்டில் விஞ்சின ஐஶ்வர்யமுடையனாய் சிரஞ்ஜீவியாய்ப் பௌத்ரதௌஹித்ராதிஸம்ருத்தியைப் பெற்றவனாய் ஸகலாநிஷ்டங்களும் "சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் துறுகள் பாய்ந்தன" என்னும்படியே நீங்கிப்போமவனாகப் புகுகிறாய்; இதில் ஒரு ஸம்ஶயமுமில்லை; பின்னும் அங்கு உனக்கு "ப்ரத்யக்ஷஸ்ய" என்றும் "ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷதஸ்ய" என்றும் "வரம் வராணாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வாஶ்ரயமாய்ப் பரயோகிவாங்மநஸாபரிச்சேத்யமாயிருக்கிற பரவஸ்துவானது உன்முன்னே ப்ராதுர்ப்பவிக்கப்போகிறது என்று ஶாண்டில்யமஹர்ஷி அந்த தர்மத்வஜனென்கிற ராஜாவுக்குச் சொல்ல, ௭௨

ததோ ததர்ஶ புரத: ஶ்ரீநிவாஸபுரீம் ந்ருப:॥
நிஜித்யேவ ஸ்திதாம் ஸம்யக் அலகாம் சாமராவதீம்। ௭௩
ப்ரவிஶ்ய தாம் புரீம் ஹ்ருத்யாம் தஸ்யா: பஶ்சிமபாகத:॥
வாருணஸ்ய தடாகம் தத் ததர்ஶாத்யத்புதம்।
தத்ர ஸ்நாத்வா யதாந்யாயம் ஸபார்யோ வஸுதாதிப:॥
ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஶ்ரியம் தத்ர ஸாகராதிபஸேவிதாம்।
உவாஸ மாஸமாத்ரம் து தத்தீரே ஸுமநோஹரே॥
த்யாயந் ஸமாஹிதஸ்தத்ர பகவந்தம் ஸநாதநம்।
தஸ்யைவம் வர்த்தமாநஸ்ய புண்டரீகவிலோசந:॥
வராஹரூபீ பகவாந் ஆவிராஸீத் புரோ ஹரி:।
ஆலிங்க்ய வஸுதாம் தேவீம் ஆஶ்சர்யமயவிக்ரஹ:॥
அநந்யைரத்ருஶ்யஸ்தத்ரத்யை: அக்ரே தஸ்ய வ்யரோசத।

తతో దదర్శ పురతః శ్రీనివాసపురీం నృపః॥
నిజిత్యేవ స్థితాం సమ్యక్ అలకాం చామరావతీమ్॥
ప్రవిశ్య తాం పురీం హృద్యాం తస్యాః పశ్చిమభాగతః।
వరుణస్య తడాగం తత్ దదర్శాత్యద్భుతమ్।
తత్ర స్నాత్వా యథాన్యాయం సభార్యో వసుధాధిపః।
సాక్షాత్కృత్య శ్రియం తత్ర సాగరాధిపసేవితామ్।
ఉవాస మాసమాత్రం తు తత్తీరే సుమనోహరే।

ధ్యాయన్ సమాహితస్తత్ర భగవన్తం సనాతనమ్।
తస్యైవం వర్తమానస్య పుణ్డరీకవిలోచనః।
వరాహరూపీ భగవాన్ ఆవిరాసీత్ పురో హరిః॥
ఆలిఙ్గ్య వసుధాం దేవీమ్ ఆశ్చర్యమయవిగ్రహః।
అనన్యైరదృశ్యస్తత్రత్యైః అగ్రే తస్య వ్యరోచత। ॥౭౩॥

அநந்தரம் தர்மத்வஜனென்கிற ராஜாவும் ஶாண்டில்யமஹர்ஷியினுடையவாக்யத்தைக் கேட்டுமிகவும் ஸந்துஷ்டனாய் க்ருதார்த்தனேன் என்றுசொல்லி அவரைப் ப்ரீதியாலே அடுத்தடுத்து ஸேவித்து அவரநுமதிகொண்டு தன்பார்யையும் தானுமாய்த்தென்திக்கிலே புறப்பட்டுவர அங்கு ஸகலபட்டணத்தையும் உத்யானத்தையும் விஞ்சினதாய் மநோஹரமான ஸ்ரீநிவாஸநகரியைக்கண்டு உள்ளே ப்ரவேஶித்து அந்தநகரிக்கு மேல்திக்கிலிருக்கிற விஶாலமான வாருணபுஷ்கரிணியையும் ஸேவித்து அதில் ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரமமாக பார்யையும் தானுமாய் ஸ்நானம்பண்ணி அங்குஸமுத்ரராஜனாலே ஸேவிக்கப்பட்ட பெரியபிராட்டியாரையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து ரமணீயமான அந்த வாருணபுஷ்கரிணியின் கரையிலே "ஜஜ்ஞ விஷ்ணும் ஸநாதநம்" என்று புராணபுருஷனை அநந்யனாய் த்யானம்பண்ணிக்கொண்டு இப்படி ஒருமாஸம் சென்றவாறே "மஹாவராஹ: ஸ்புடபத்மலோசந:" என்கிறபடியே அப்போதைத்தாமரைமடியாக மலர்ந்தகண்களையுடையனாய் பூமிப்பிராட்டியை ஆலிங்கித்துக்கொண்டு விஸ்மயநீயமான வடிவையுடையனாய் வராஹரூபியான எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷனாய்க்கொண்டு அவன்முன்னே ஆவிர்ப்பவிக்க, ௭௪

வராஹரூபிணம் ஸாக்ஷாத் ததோ த்ருஷ்ட்வா ஜநாதிப:॥
ஸபத்நீக: ஶ்ருதிப்ரோக்தை: ஸ்தோத்ரைர் விநிஶ்சித:।
வாசா நமஸ்க்ருத்ய பரம் ஸஹர்ஷ: ஸம்ப்ரமாந்வித:॥
ஸஸம்ப்ரமோ நமஶ்சக்ரே ப்ரணநாம ஸபார்யயா।
விநயாவநதோ பூத்வா க்ருதாஞ்ஜலிபுடஸ்ததா॥
துஷ்டாவ நமஶ்ஶப்தைர்ஜயஶப்தைஶ்ச மஹீபதி:। ௭௫

వరాహరూపిణం సాక్షాత్ తతో దృష్ట్వా జనార్దనమ్॥
ఏత దేవమునిప్రోక్తం పరం వస్త్వితి చిన్తయన్।
పరమానందభరితః పరంవిస్మయమాగతః॥
ససంభ్రమో మహీపాలః ప్రణనామ సహస్రధా।
వినయావనతో భూత్వా కృతాఞ్జలిపుట స్తథా॥
తుష్టావ చ నమశ్శబ్దై ర్జయశబ్దైస్తథా హరిమ్। ౨౯॥

இப்படி தர்மத்வஜனென்கிற ராஜாவும் வராஹரூபியான எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்து இது மார்க்கண்டேயமஹர்ஷி முன்பு சொன்ன பரவஸ்து என்று நிச்சயித்து ஆநந்தநிர்ப்பரனாய் மிகவும் ஆச்சர்யத்துடன்ஸம்ப்ரமித்து "நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வஃ" என்கிறபடியே அநேகமான ப்ரணாமங்களைப் பண்ணி இன்பத்துடன் ஸாஞ்ஜலிபுடனாய்க்கொண்டு நமச்சப்தங்களாலேயும் ஜயசப்தங்களாலேயும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணிநிற்க, ௨௯

ததஃ ப்ரஸந்நோ பகவாந் தேவேசோ பக்தவத்ஸலஃ ॥
மேககம்பீரயா வாசா தமுவாச மஹீபதிம் ।

ஸ்ரீபகவாநுவாச.

தர்மத்வஜ ! மஹாபாக ! வரதோ பக்தவத்ஸலஃ ॥
ஏதத் க்ஷீராப்திஸத்ருசம் தீர்த்தமாச்ரித்ய திஷ்டதி ।
தம் ப்ரணம்ய த்வமதுநா ஸர்வாந் காமாநவாப்ஸ்யஸி ॥
யதுவாச மஹாயோகீ மார்க்கண்டேயோ முநிஸ்தவ ।
தத் ஸர்வமசிராத் தாத ! பவிஷ்யதி ந ஸம்சயஃ ॥
ஏவமுக்த்வா மஹீபாலம் தத்ரைவாந்தர்ஹிதோ ஹரிஃ ।
ந ததர்ச ஹரிம் சாஸௌ ததத்புதமிவாபவத் ॥ ௩௧

తతః ప్రసన్నో భగవాన్ దేవేశో భక్తవత్సలః॥
మేఘగమ్భీరయా వాచా తమువాచ మహీపతిమ్।

శ్రీభగవానువాచ:

ధర్మధ్వజ! మహాభాగ! వరదో భక్తవత్సలః॥
ఏతత్ క్షీరాబ్ధిసదృశం తీర్థమాశ్రిత్య తిష్ఠతి।

తం ప్రణమ్య త్వమధునా సర్వాన్ కామానవాప్స్యసి॥
యదువాచ మహాయోగీ మార్కణ్డేయో ముని స్తవ।
తత్ సర్వమచిరాత్ తాత! భవిష్యతి న సంశయః॥
ఏవముక్త్వామహీపాలం తత్రైవాన్తర్హితో హరిః।
న దదర్శ హరిం చాసౌ తదద్భుతమివాభవత్॥ 3౧॥

அநந்தரம் வராஹரூபியான எம்பெருமானும் தர்மத்வஜனிடத்தில் ப்ரஸந்நனாய், "வாராய் இப்படி என்னை ஸேவிக்கும்படி பாக்யத்தையுடைய தர்மத்வஜனே ! க்ஷீராப்தியையொத்த இந்த வராஹஸரஸ்ஸின் கரையிலே பக்தவத்ஸலனாகி ஸர்வாபீஷ்டப்ரதனாய்க்கொண்டு விளங்குகிறார்; அவரை ஸேவித்து மார்க்கண்டேயமஹர்ஷி உனக்குச்சொன்ன ராஜ்யம்முதலான ஸகலஸம்பத்துக்களையும் சீக்ரத்தில் நீ பெறப்புகுகிறாய்; அதில் ஒரு ஸந்தேஹமுமில்லை" என்று தர்மத்வஜனுக்கு மேகத்வநிபோன்ற மிடற்றோசையோடே அருளிச்செய்து அவ்விடத்திலேயே அந்தர்ஹிதனாக, தர்மத்வஜனும் அந்த வராஹரூபியான எம்பெருமானைக் காணாமல் மிகவும்விஸ்மயப்பட்டான். ௩௧

ஆச்சர்யயுக்தஸ்ஸ ந்ருபஃ ப்ரவிச்ய ச புரீம் சுபாம் ।
ப்ரணம்ய தேவதேவேசம் நிகிலேசம் ஜகத்ப்ரபும் ॥
வஸ்த்ராத்யாபரணாதீநி ஸமர்ப்ய ச ஜகத்பதேஃ ।
மஹோத்ஸவம் ச தீர்த்தாநாம் காரயித்வா யதாவிதி ॥
இத்யேவமபிநந்த்ய ஸஃ ப்ரயயௌ ஸ்வாம் புரீம் ந்ருபஃ ।
நிர்ஜித்ய சத்ருஸேநாம் நிஜம் ராஜ்யமவாப்ய ஸஃ ॥
த்ரைலோக்யவிதிதாம் கீர்த்திம் திவ்யம் ரூபமவாப்தவாந் ।
புத்ரமித்ரகளத்ராதிஸந்தாநஸம்பத்ப்ரீதிமாந் ॥
தத்தீர்த்தப்ரஸாதேந ஸ பரம்பதமாப்தவாந் । ௩௫

ఆశ్చర్యయుక్తస్స నృపః ప్రవిశ్య చ పురీం శుభామ్।
ప్రణమ్య దేవదేవేశం నిఖిలేశం జగత్ప్రభుమ్॥
వస్త్రాద్యాభరణాదీని సమర్ప్య చ జగత్పతేః।

వరాహరూపిణం సాక్షాత్ తతో దృష్ట్వా జనార్దనమ్॥
ఏత దేవమునిప్రోక్తం పరం వస్త్వితి చిన్తయన్।
పరమానందభరితః పరంవిస్మయమాగతః॥
ససంభ్రమో మహీపాలః ప్రణనామ సహస్రధా।
వినయావనతో భూత్వా కృతాంజలిపుటస్తథా॥
తుష్టావ చ నమశ్శబ్దై ర్జయశబ్దైస్తథా హరిమ్। ౨౯॥

இப்படி யஜ்ஞத்வஜனென்கிற ராஜாவும் வராஹரூபியான எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்து இது மார்க்கண்டேய மஹர்ஷி முன்பு சொன்ன வரப்ரஸாதம் என்று நிச்சயித்து ஆநந்த நிர்ப்பரனாய் மிகவும் ஆச்சர்யத்துடன் ஸம்ப்ரமித்து "நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:" என்கிறபடியே அநேகமான ப்ரணாமங்களைப் பண்ணி இன்பத்துடன் அஞ்ஜலிபுடனாய்க்கொண்டு நமச்சப்தங்களாலே யும் ஜயசப்தங்களாலேயும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணிநிற்க, ௨௯

தத: ப்ரஸந்நோ பகவாந் தேவேசோ பக்தவத்ஸல: ॥
மேககம்பீரயா வாசா தமுவாச மஹீபதிம் ।

ஸ்ரீபகவாநுவாச.

யஜ்ஞத்வஜ ! மஹாபாக ! வரதோ பக்தவத்ஸல: ॥
ஏதத் க்ஷீராப்திஸத்ருசம் தீர்த்தமாச்ரித்ய திஷ்டதி ।
தம் ப்ரணம்ய த்வமதுநா ஸர்வாந் காமாநவாப்ஸ்யஸி ॥
யதுவாச மஹாயோகீ மார்க்கண்டேயோ முநிஸ்தவ ।
தத் ஸர்வமசிராத் தாத! பவிஷ்யதி ந ஸம்சய: ॥
ஏவமுக்த்வா மஹீபாலம் தத்ரைவாந்தர்ஹிதோ ஹரி: ।
ந ததர்ச ஹரிம் சாஸௌ தததத்புதமிவாபவத் ॥ ௩௧

తతః ప్రసన్నో భగవాన్ దేవేశో భక్తవత్సలః॥
మేఘగమ్భీరయా వాచా తమువాచ మహీపతిమ్।

శ్రీభగవానువాచ:

ధర్మధ్వజ! మహాభాగ! వరదో భక్తవత్సలః॥
ఏతత్ క్షీరాబ్ధిసదృశం తీర్థమాశ్రిత్య తిష్ఠతి।

తం ప్రణమ్య త్వమధునా సర్వాన్ కామానవాప్స్యసి॥
యదువాచ మహాయోగీ మార్కణ్డేయో మునిస్తవ।
తత్ సర్వమచిరాత్ తాత! భవిష్యతి న సంశయః॥
ఏవముక్త్వామహీపాలం తత్రైవాన్తర్హితో హరిః।
న దదర్శ హరిం చాసౌ తదద్భుతమివాభవత్॥ ౩౧॥

அநந்தரம் வராஹரூபியான எம்பெருமானும் யஜ்ஞத்வஜனிடத்தில் ப்ரஸந்நனாய், "வாராய் இப்படி என்னை ஸேவிக்கும்படி பாக்யத்தையுடைய யஜ்ஞத்வஜனே! க்ஷீராப்தியையொத்த இந்த வராஹபுஷ்கரிணியின் கரையிலே பக்தவத்ஸலனாய் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதராய்க்கொண்டு விளங்குகிறார்; அவரை ஸேவித்து மார்க்கண்டேய மஹர்ஷி உனக்குச்சொன்ன ராஜ்யம்முதலான ஸகலபலன்களையும் சீக்ரத்தில் நீ பெறப்புகுகிறாய்; அதில் ஒரு ஸந்தேஹமுமில்லை" என்று யஜ்ஞத்வஜனுக்கு மேகத்வநிபோன்ற மிடற்றோசையோடே அருளிச்செய்து அவ்விடத்திலேயே அந்தர்ஹிதனாக, யஜ்ஞத்வஜனும் அந்த வராஹரூபியான எம்பெருமானைக் காணாமல் மிகவும்விஸ்மயப்பட்டான். ௩௧

ஆச்சர்யயுக்தஸ்ஸ ந்ருப: ப்ரவிச்ய ச புரீம் சுபாம் ।
ப்ரணம்ய தேவதேவேசம் நிஸ்தலேசம் ஜகத்ப்ரபும் ॥
வஸ்த்ராத்யாபரணாதீநி ஸமர்ப்ய ச ஜகத்பதே: ।
மஹோத்ஸவம் ச தீர்த்தாந்தம் காரயித்வா யதாவிதி ॥
உத்யச்சிந்நு ஸ: ப்ரயயௌ ஸ்வாம் சமூம் ந்ருப: ।
நிர்ஜித்ய சத்ரூநகிலாந் நிஜம் ராஜ்யமவாப்ய ஸ: ॥
ஆரோக்யமதுலாம் கீர்த்திம் தீர்க்கமாயுரவாப்தவாந் ।
புத்ரபௌத்ராதிஸம்பந்நஸ்ஸம்பத்பிரபிதோ ॥
ஸந்தர்ப்ய ப்ராஹ்மணாந் ஸ ஸதாதேவ மஹீபதி: । ௩௨

ఆశ్చర్యయుక్తస్స నృపః ప్రవిశ్య చ పురీం శుభామ్।
ప్రణమ్య దేవదేవేశం నిస్తలేశం జగత్ప్రభుమ్॥
వస్త్రాద్యాభరణాదీని సమర్ప్య చ జగత్పతేః।

మహోత్సవం చ తీర్థాంతం కారయిత్వా యథాగమమ్॥
ఇత్యేవమభినన్ద్య సః ప్రియయా స్వాం పురీం నృపః ।
నిర్జిత్యశత్రూన్నిఖిలాన్ నిజం రాజ్యమవాప్య సః॥
ఆరోగ్యమతులాం కీర్తిం దీర్ఘమాయురవాప్తవాన్ ।
పుత్రమిత్రకళత్రాది సర్వసంపత్సమృద్ధిమాన్॥
ఏతత్తీర్థప్రభావేన స బభూవ మహీపతిః॥ ॥౩౫॥

இப்படி ஶுஶ்ரூஷைகளைக்கொண்டு ப்ரஸந்நனான ஸ்ரீநிவாஸ நகரியைப் ப்ரவேஶித்து அயர்வறும்மரர்களதிபதியாய் ஸர்வஜகத்ஸ்வாமியானவனித்திலத்தொத்தினைத் திருவடித்தொழுது அந்தவெம்பெருமானுக்குத் திருவாராதனம் திருப்பரியட்டம்தொடக்கமானவைகளை ஸமர்ப்பித்து ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரத்திலே தீர்த்தாந்தமாக நடப்பித்து மிகவும் ஸந்தோஷத்தைத் தன்னுடைய பட்டணமேறப்போய் வருணதீர்த்தஸ்நாந ப்ரபாவத்தாலே ஶத்ருக்களையும் ஜயித்து ஸ்வராஜ்யத்தைப் ப்ராப்தனாய், புத்ரமித்ரகளத்ராதிஸர்வஸம்பத்தியோடு கூடினவனாய் நீரோகனாய் சிரஞ்ஜீவியாய் "நள்ளீர் வாழ்வார்" என்றும் "நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர் மக்களே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். ௩௫

ஏவமேதந்மஹோதாரம் தீர்த்தம் பரமபாவநம் ।
ந ஶக்யமஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்தும் வர்ஷஶதைரபி । ௩௬

ఏవమేతన్మహోదారం తీర్థం పరమపావనమ్॥
న శక్యమస్య మాహాత్మ్యం వక్తుం వర్షశతైరపి॥ ౩౬

இப்படி இந்த வருணபுஷ்கரிணியினுடைய அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வ இஷ்டப்ராபகத்வரூபமான மாஹாத்ம்யத்தை ஒரு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவித்தனைபோக்கி முடியச்சொல்லப்புகில் "வர்ஷாயுதைரஸ்ய குணா ந ஶக்யா:" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யம்போலே அநேககாலம் சொல்லிலும் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாது. ௩௬

ஸ்ரீநிவாஸஸ்தலே தஸ்மிந் வராஹக்ஷேத்ரஸஞ்ஜ்ஞிதே ॥
தீரே வருணதீர்த்தஸ்ய க்ஷீராப்திஸத்ருஶௌஜஸ: ।
அந்நதாநம் ப்ரஶம்ஸந்தி தாநாநாம் தாநமுத்தமம் ॥
கந்யாதாநம் க்ஷேத்ரதாநம் வித்யாதாநம் ததைவ ச ।
வஸ்த்ரதாநம் தீர்த்ததாநம் பாத்ரதாநம் ததைவ ச ॥
கஜதாநம் சாஶ்வதாநம் கோதாநம் ரத்நமேவ ச ।
உஷ்ணீஷதாநம் கவசதநதாநம் மஹாமுநே ॥
ய: கரோதி ஸ தர்மாத்மா ஸர்வரோகைர்விமுச்யதே ।
தீர்க்கமாயுரவாப்நோதி ஸஸுஹ்ருத்புத்ரபாந்தவை: ॥
ப்ராப்தவாநுத்தமாந் லோகாந் விஷ்ணுலோகம் ச கச்சதி ।
ததேதத் தீர்த்தமதுலம் ஸர்வதீர்த்தாதிதைவதம் ॥ ௪௨

శ్రీనివాసస్థలే తస్మిన్ వరాహక్షేత్రసంజ్ఞితే॥
తీరే వరుణతీర్థస్య క్షీరాబ్ధిసదృశౌజసః ।
అన్నదానం ప్రశంసన్తి దానానాం దానముత్తమం॥
కన్యాదానం క్షేత్రదానం విద్యాదానం తథైవచ ।
వస్త్రదానం తీర్థదానం పాత్రదానం తథైవచ॥
గజదానం చాశ్వదానం గోదానం రత్నమేవచ ।
ఉష్ణీషదానం కవచధనదానం మహామునే॥
యః కరోతి స ధర్మాత్మా సర్వరోగైర్విముచ్యతే ।
దీర్ఘమాయురవాప్నోతి ససుహృత్పుత్రబాన్ధవైః ॥
ప్రాప్తవానుత్తమాన్ లోకాన్ విష్ణులోకం చ గచ్ఛతి ।
తదేతత్ తీర్థమతులం సర్వతీర్థాధిదైవతమ్॥ ౪౨॥

கீழ் நாரதபகவான் வருணபுஷ்கரிணீமாஹாத்ம்யம் முடியச் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாது என்று மீண்டானேயாகிலும் அதிலுண்டான வாஞ்சை மீளவொட்டாமையாலே திரும்பவும் அதின் மாஹாத்ம்யத்தை யதாஶக்தி வெளியிடுகிறான்; எங்ஙனேயென்னில்: க்ஷீரஸமுத்ரத்தையொத்த பெருமையையுடைய வருணபுஷ்கரிணியின்கரையில் வராஹக்ஷேத்ரமென்றுபெயரையுடைய ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரத்தில் ஸகலதாநங்களில்வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான

మహోత్సవం చ తీర్థాంతం కారయిత్వా యథాక్రమమ్॥
ఇత్యేవమభినన్ద్య సః ప్రియయా స్వాం పురీం నృపః ।
విజిత్య శత్రూన్ సకలాన్ నిజం రాజ్యమవాప్య సః॥
ఆరోగ్యమతులాం కీర్తిం దీర్ఘమాయురవాప్తవాన్ ।
పుత్రమిత్రకళత్రాది సర్వసంపత్సమృద్ధిమాన్॥
ఏతత్తీర్థప్రభావేన స బభూవ మహీపతిః॥ ॥3౪॥

இப்படி ஶுஶ்ரூஷைகளைக்கொண்டு யஜ்ஞஶர்மன் ஸ்ரீநிவாஸ நகரியைப்ப்ரவேஶித்து அயர்வறும்மரர்களதிபதியாய் ஸர்வேஶ்வரனான நித்திலத்தொத்தினைத்திருவடித்தொழுது அந்தவெம்பெருமானுக்குத் திருவாராதனம் திருப்பரியட்டம்தொடக்கமானவைகளை ஸமர்ப்பித்து ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரத்திலே விதிப்ரகாரமாக நடப்பித்து மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் தன்னுடைய பட்டணமேறப்போய் வருணதீர்த்தஸ்நானப்ரபாவத்தாலே ஶத்ருக்களையும் ஜயித்து ஸ்வராஜ்யத்தைப் ப்ராப்தனாய், புத்ரமித்ரகளத்ராதிஸர்வஸம்பத்துக்களோடு கூடினவனாய் நீரோகனாய் சிரஞ்ஜீவியாய் "நள்ளீர் வாழ்வார்" என்றும் "நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர் மக்களே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். ௩௫

ஸர்வபாதகநாஶநம் தீர்த்தம் வருணபாவநம் ॥
ந ஶக்யமஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்தும் வர்ஷஶதைரபி । ௩௬

ఏవమేతన్మహోదారం తీర్థం పరమపావనమ్॥
న శక్యమస్య మాహాత్మ్యం వక్తుం వర్షశతైరపి॥ 3౬

இப்படி இந்த வருணபுஷ்கரிணியினுடைய அதிஶயிதகத்வ உத்ப்ராவகத்வரூபமான மாஹாத்ம்யத்தை ஒரு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவித்தனைபோக்கி முடியச்சொல்லப்புகில் "வர்ஷாயுதஶதைரபி ந ஶக்யா꞉" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யம்போலே அநேககாலம் சொல்லிலும் சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணாது. ௩௬

అతీత తీర్థప్రభావత్వం దేవదేవస్య శార్ఙ్గిణః।
ఇదం సంవాదరూపం మే త్వం కిమన్యచ్ఛ్రోతుమిచ్ఛసి॥ ౪౪

இப்படி உன்னுடையவும் என்னுடையவும் ஸம்வாதரூபமான வருணபுஷ்கரிணியினுடைய ப்ரபாவத்தை யாவனொருவன் கேட்கிறானோ அவன் கீழ்ச்சொன்ன ஸகலபலங்களையும் ப்ராபிக்கக்கடவன். ௪௫

ஸர்வதேவோத்தமனான எம்பெருமானுடைய வாஸஸ்தானத்தாலுண்டான வருணபுஷ்கரிணியின் அதிஶயிதகத்வமாகிற பெருமையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக் கீழத்யாயத்தில் சொல்லி, உத்ப்ராவகத்வரூபமான பெருமையையும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாக இந்த அத்யாயத்தில் சொன்னேன். இன்னம் ஸம்வாதவிஷயத்தில் ஏதேனும் கேட்கவேண்டியிருந்ததாகில் அதையும் கேட்கக்கடவை என்று நாரதபகவான் ப்ரஹ்மமஹர்ஷிக்குச் சொல்லி ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யங்களான அத்யாயங்களைத்தலைக்கட்டினாராயிற்று. ௪௬

இதி ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணே க்ஷேத்ரகாண்டே
ப்ரஹ்மநாரதஸம்வாதே ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே
வருணதீர்த்தப்ரபாவகதநம் நாம
ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய꞉.
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யே த்ருதீயோऽத்யாய꞉.

177694

இவ்வாறு ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில்
ப்ரஹ்மநாரதஸம்வாதத்தில் ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்மயத்தில்
வருணதீர்த்தப்ரபாவகதநமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்த்யாயம் (முற்றிற்று).
ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தில் மூன்றாவது அத்த்யாயம் (முற்றிற்று)
ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யம் ஸம்பூர்ணம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍,
"𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃—𑌮𑌿𑌤𑌿, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭—𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁"
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌕𑍁𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃,
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௧
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌮𑌿𑌨𑍀𑌲𑌾𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌧𑌿𑌶𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩
𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௫
𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌹𑌰𑌂 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌮𑌾𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௬
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௭
𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌧𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௮
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 । ௯
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍇𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍.
𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
శ్రీమత్సవిత్రీసమేత శ్రీభక్తవత్సలస్వామినే నమః
శ్రీనిస్తులేశాష్టకమ్.

శ్రీనివాసవిమానస్థం శరణాగతరక్షకమ్ ।
శ్రీమత్స్థితపురాధీశం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౧॥
సత్సవిత్రీప్రియం దేవం శఙ్ఖచక్రగదాధరమ్।
భక్తవత్సలనామానం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౨॥
శ్రీభూమినీలా సంయుక్తం పద్మపత్రనిభేక్షణమ్ ।
అబ్ధిశప్రీతవదనం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ 3॥
పురందరద్విజశ్రేష్ఠ మోక్షదాయినమచ్యుతమ్ ।
అత్యద్భుతమహాకారం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౪॥
ధర్మధ్వజార్చితపదం వారుణీతీరమాశ్రితమ్ ।
అనేకసూర్యసఙ్కాశం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౫॥
తాపత్రయహరంశౌరిం తులసీవనమాలినమ్ ।
లోకాధ్యక్షం రమానాథం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౬॥
కిరీటహారకేయూరభూషణాద్యైరలఙ్కృతమ్ ।
ఆదిమధ్యాన్తరహితం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౭॥
నీలమేఘనిభాకారం చతుర్భుజధరం హరిమ్।
శ్రీవత్సవక్షో యోగీశం నిస్తులేశం నమామ్యహమ్॥ ౮॥
నిస్తులేశాష్టకం పుణ్యం పఠేద్యోభక్తిమాన్నరః ।
అనేకజన్మసంప్రాప్తం తస్య పాపం వినశ్యతి॥ ౯॥
శ్రీమత్సవిత్ర్యై నమః
శ్రీభక్తవత్సలస్వామినే నమః
శ్రీనిస్తులేశాష్టకం సమ్పూర్ణమ్.
శుభమస్తు.

శ్రీపత్తరావిప్పెరుమాళ్ ఎన్నైప్పెత్తతాయార్ తిరువడిగళే శరణం.
ఆళ్వారెంబెరుమానార్ జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

ஸ்ரீபத்தராவிப்பெருமாள் என்னைப்பெற்றதாயார் திருவடிகளே சரணம்
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) ஸ்ரீபக்தவத்ஸலஸ்வாமி (தமிழில்) ஸ்ரீபத்தராவிப்பெருமாள்.

(ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) ஸ்ரீமத்ஸவித்ரீநாயகி. (தமிழில்) என்னைப்பெற்றதாயார்.

ஸ்ரீநிவாஸக்ஷேத்ரம்.
ஸ்ரீநிவாஸவிமாநம்.
வருணபுஷ்கரிணி.
விருத்தக்ஷீரநதி.
வருணனுக்குப் ப்ரத்யக்ஷம்.

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் களு-து அத்யாயமான ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தின் க-து அத்யாயத்தில் ச்லோகங்கள் ருக

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் கஅ-து அத்யாயமான ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தின் உ-து அத்யாயத்தில் ச்லோகங்கள் கூச

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்ரகாண்டத்தில் ககூ-து அத்யாயமான ஸ்ரீநிவாஸபுரமாஹாத்ம்யத்தின் ந-து அத்யாயத்தில் ச்லோகங்கள் சசஎ

ஆக ச்லோகங்கள் கருகூஉ

சுபமஸ்து.

177694

[illegible]